

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2018 m. spalio 4 d.*

„Galimybė susipažinti su dokumentais – Reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 – Dokumentai, susiję su Direktyvos 2007/46/EB 29 straipsnyje numatyta procedūra, per kurią valstybė narė gali atsisakyti registruoti transporto priemonės, kurios kelia didelį pavojų kelių eismo saugumui arba labai kenkia aplinkai ar visuomenės sveikatai – Atsisakymas leisti susipažinti – Išimtis, susijusi su inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų apsauga – Bendroji prezumpcija – Orhuso konvencija – Atsisakymas leisti susipažinti su byla – Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnis“

Byloje T-128/14

Daimler AG (Štutgartas, Vokietija), kuriai atstovauja advokatai C. Arhold, B. Schirmer ir N. Wimmer,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, iš pradžių atstovaujamą F. Clotuche-Duvieusart, vėliau – G. Wilms ir F. Clotuche-Duvieusart ir galiausiai – H. Krämer ir F. Clotuche-Duvieusart, iš pradžių padedamų advokato R. Van der Hout, vėliau – advokatų R. Van der Hout ir C. Wagner,

atsakovę,

palaikomą

Europos Sąjungos Tarybos, atstovaujamos M. Simm ir A. Jensen,

ir

Europos Parlamento, atstovaujamo N. Görlitz ir L. Visaggio,

įstojusių į bylą šalių,

dėl SESV 263 straipsniu grindžiamo prašymo panaikinti 2013 m. gruodžio 13 d. Komisijos sprendimą *Ares* (2013) 3715941, kuriuo buvo atmestas ieškovės prašymas leisti susipažinti su dokumentais, susijusiais su procedūra, kurią pagal 2007 m. rugsėjo 5 d. Direktyvos 2007/46/EB, nustatančios motorinių transporto priemonių ir jų priekabų bei tokioms transporto priemonėms skirtų sistemų, sudėtinių dalių ir atskirų techninių mazgų patvirtinimo pagrindus („Pagrindų direktyvos“) (OL L 263, 2007, p. 1), 29 straipsnį pradėjo Prancūzijos Respublika

BENDRASIS TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas D. Gratsias, teisėjai A. Dittrich ir P. G. Xuereb (pranešėjas),

* Proceso kalba: vokiečių.

kancleris E. Coulon,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- 1 2007 m. rugsėjo 5 d. Direktyva 2007/46/EB, nustatančia motorinių transporto priemonių ir jų priekabų bei tokioms transporto priemonėms skirtų sistemų, sudėtinių dalių ir atskirų techninių mazgų patvirtinimo pagrindus („Pagrindų direktyva“) (OL L 263, 2007, p. 1, toliau – Pagrindų direktyva), valstybėse narėse galiojusios transporto priemonių patvirtinimo sistemos buvo pakeistos viena suderinta Europos Sąjungos patvirtinimo procedūra, vadinama „EB tipo patvirtinimu“. Šis EB tipo patvirtinimas Pagrindų direktyvos 3 straipsnio 5 dalyje yra apibrėžtas kaip procedūra, pagal kurią valstybė narė patvirtina, kad transporto priemonės, sistemos, sudėtinės dalies ar atskiro techninio mazgo tipas atitinka šios direktyvos ir tam tikruose jos prieduose išvardytų norminių aktų administracines nuostatas ir techninius reikalavimus.
- 2 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/40/EB dėl dujų, išmetamų iš motorinių transporto priemonių oro kondicionavimo sistemų, ir iš dalies keičiančios Tarybos direktyvą 70/156/EEB (OL L 161, 2006, p. 12, toliau – Direktyva dėl oro kondicionavimo sistemų), 5 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad nuo 2011 m. sausio 1 d. valstybės narės nebesuteikia EB tipo patvirtinimo arba nacionalinio tipo patvirtinimo transporto priemonių tipui su oro kondicionavimo sistema, kurioje pagal paskirtį turi būti fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų, kurių sukeliama globalinio šiltėjimo potencialas viršija 150. Tačiau šioje direktyvoje nenurodytas konkretus aušalas. Šio draudimo įgyvendinimą Europos Komisija atidėjo iki 2013 m. sausio 1 d.
- 3 2009 m. vykstant tarptautiniam derinimo procesui, Europos transporto priemonių gamintojai susitarė naudoti aušalą, paženklinatą nuoroda „R1234yf“.
- 4 2013 m. Vokietijos automobilių gamintoja *Daimler AG*, be kitų, gaminanti ir „Mercedes“ prekių ženklą automobilius, iškėlė abejonių dėl šio aušalo naudojimo saugumo.
- 5 2013 m. gegužės mėn. *Kraftfahrt-Bundesamt* (KBA, Vokietijos federalinė automobilių transporto institucija) patenkino *Daimler* prašymą išplėsti tipo 245G patvirtinimą. Kadangi tipas 245G pirmą kartą buvo patvirtintas 2008 m., šio tipo transporto priemonėse nebuvo privaloma naudoti su Direktyva dėl oro kondicionavimo sistemų suderinamo aušalo. Apie šio transporto priemonių tipo patvirtinimo pratęsimą Komisijai buvo pranešta 2013 m. gegužės 22 d. raštu.
- 6 2013 m. birželio 10 d. Komisija pradėjo „ES Pilot“ procedūrą 5160/11/ENTR, kuria siekta patikrinti, kiek Vokietijos Federacinė Respublika, suteikdama pareiškėjai EB tipo patvirtinimus, laikėsi Pagrindų direktyvos ir Direktyvos dėl oro kondicionavimo sistemų nuostatų.
- 7 2013 m. liepos 26 d. Prancūzijos ekologijos, darnaus vystymosi ir energetikos ministras priėmė sprendimą, kuriuo atsisakė Prancūzijos teritorijoje registruoti tam tikras „Mercedes“ prekių ženklą transporto priemones, kurioms Vokietijos valdžios institucijos buvo suteikusios EB tipo patvirtinimo pratęsimą, remdamasis tuo, kad šiose transporto priemonėse buvo įrengta oro kondicionavimo sistema, kurioje naudojamos fluorintos šiltnamio efektą sukeliančios dujos, kurių sukeliama visuotinio šiltėjimo potencialas yra didesnis nei 150, todėl buvo pažeista Direktyvos dėl oro kondicionavimo sistemų 5 straipsnio 4 dalis.

- 8 Šis atsisakymas buvo grindžiamas Prancūzijos teisės nuostata, kuria Pagrindų direktyvos 29 straipsnio 1 dalies pirmas sakinyš perkeliamas į nacionalinę teisę. Šiame XII skyriaus „Apsaugos priemonių nuostatos“ straipsnyje nurodyta, kad valstybė narė gali ne ilgesnį kaip šešių mėnesių laikotarpį atsisakyti registruoti transporto priemones, kurioms suteiktas EB tipo patvirtinimas, jeigu mano, kad šios transporto priemonės daro didelę žalą aplinkai arba visuomenės sveikatai.
- 9 2013 m. liepos 26 d., vadovaudamasi Pagrindų direktyvos 29 straipsnio 1 dalies antru sakiniu, Prancūzijos Respublika pranešė Komisijai apie atsisakymą registruoti „Mercedes“ prekių ženklų automobilius. Vadovaudamasi Pagrindų direktyvos 29 straipsnio 2 dalimi, Komisija pasikonsultavo su suinteresuotosiomis šalimis, kad galėtų parengti sprendimą dėl minėto atsisakymo.
- 10 2013 m. rugpjūčio 2 d. *Daimler* grupės bendrovė *Mercedes-Benz France* pateikė apeliacinį skundą dėl 2013 m. liepos 26 d. Prancūzijos ekologijos, darnaus vystymosi ir energetikos ministro sprendimo, kuriuo jis atsisakė Prancūzijos teritorijoje registruoti tam tikras „Mercedes“ prekių ženklų transporto priemones.
- 11 2013 m. rugpjūčio 19 d. Komisijai nusiųstu raštu ieškovė pateikė pastabas dėl Prancūzijos Respublikos atsisakymo. Šiame rašte ieškovė konkrečiai nurodė:

„<...> pagal Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies b punktą teisė susipažinti su bylos medžiaga taip pat yra viena iš saugomų pagrindinių teisių. Mes ketiname pasinaudoti šia teise, todėl prašome galimybės visapusiškai susipažinti su visais dokumentais, susijusiais su šiuo tyrimu pagal [Pagrindų direktyvos] 29 straipsnį (įskaitant tuos, kurie įtraukti į kitus naudotus dokumentus, į kuriuos derėtų atsižvelgti nagrinėjamu atveju), visų pirma su bet kokia Komisijos teisės tarnybos pozicija dėl [Pagrindų direktyvos] 29 straipsnio taikymo.“

- 12 2013 m. rugsėjo 17 d. elektroniniame laiške ieškovei Komisija patvirtino, kad gavo šį raštą ir prašymą leisti susipažinti su tame rašte išvardytais dokumentais, kad nusprendė, jog jis yra grindžiamas 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, 2001, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 331) ir yra užregistruotas numeriu GESTDEM 2013/4643. Šiame elektroniniame laiške Komisija taip pat paprašė ieškovės patvirtinti, kad ji prašo leisti susipažinti su šio sprendimo 11 punkte nurodytais dokumentais.
- 13 2013 m. rugsėjo 20 d. elektroniniu laišku ieškovė patvirtino, kad jos prašymas yra pateiktas dėl visų dokumentų, susijusių su procedūra, pradėta pagal Pagrindų direktyvos 29 straipsnį, visų pirma su bet kokia Komisijos teisės tarnybos pozicija dėl Pagrindų direktyvos 29 straipsnio taikymo. Ji nurodė Komisijai, kad jei ši pageidauja tikslesnio prašymo, turi jai pateikti visų su ta procedūra susijusių dokumentų sąrašą. Be to, ieškovė pabrėžė, kad jos prašymas leisti susipažinti su dokumentais yra grindžiamas Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 41 straipsnio 2 dalies b punkte nustatyta teise susipažinti su dokumentais. Ieškovės teigimu, šis straipsnis turėjo būti taikomas remiantis tuo, kad Pagrindų direktyvos 29 straipsnyje nustatyta procedūra jai yra tiesiogiai ir individualiai taikytina, nes pagal Pagrindų direktyvos 29 straipsnio 2 dalį Komisija, prieš priimdama sprendimą, privalėjo ją išklausti.
- 14 2013 m. spalio 16 d. sprendime Komisija nurodė, kad turi keturiolika dokumentų, susijusių su ieškovės prašymu leisti susipažinti su dokumentais, ir jų sąrašas yra pateiktas priede. Ji nurodė, kad suteikia galimybę susipažinti su penkiais dokumentais ir atsisako leisti susipažinti su likusiais devyniais. Savo atsisakymą leisti susipažinti su šešiais dokumentais Komisija pagrindė Reglamento Nr. 1049/2001, susijusio su apsauga inspektavimo, tyrimų ir audito tikslais, 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje nustatyta išimtimi. Savo sprendimą atsisakyti leisti susipažinti su kitais dokumentais Komisija pagrindė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalyje numatyta išimtimi, susijusia su sprendimų priėmimo proceso apsauga. Komisija pridūrė, kad galimybės iš dalies susipažinti su šiais devyniais dokumentais nėra. Galiausiai ji nurodė, kad nėra jokio viršesnio viešojo intereso, dėl kurio jie turėtų būti atskleisti.

- 15 2013 m. spalio 30 d. ieškovė pateikė kartotinę paraišką dėl galimybės susipažinti su dokumentais pagal Reglamento Nr. 1049/2001 7 straipsnio 2 dalį. Toje paraiškoje ji pažymėjo, kad turėtų būti daugiau jo paraiškoje susipažinti su dokumentais nurodytų dokumentų nei tie keturiolika, kuriuos Komisija nurodė savo 2013 m. spalio 16 d. sprendime. Ji nurodė, kad išimtis, kuriomis rėmėsi Komisija, nėra tinkamos ir kad esama viršesnio viešojo intereso atskleisti prašomus dokumentus, atsižvelgiant į bylos svarbą įgyvendinant laisvą prekių judėjimą. Šioje kartotinėje paraiškoje ieškovė rėmėsi ne tik Reglamento Nr. 1049/2001 2 straipsnio 1 dalyje nustatyta teise susipažinti su dokumentais, bet ir Chartijos 41 straipsnio 2 dalies b punkte nustatyta teise susipažinti su byla.
- 16 2013 m. gruodžio 13 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) Komisija patvirtino atsisakymą leisti susipažinti su dokumentais, kurie, kaip ji buvo nurodžiusi savo 2013 m. spalio 16 d. sprendime, negali būti pateikti ieškovei.
- 17 Be to, ji pažymėjo, kad, atlikusi tolesnius tyrimus, nustatė, jog turi ne tik keturiolika dokumentų, nurodytų 2013 m. spalio 16 d. sprendime, bet ir 349 elektroninius laiškus. Ji nurodė, kad šie dokumentai yra:
- 55 vidaus elektroniniai laišakai, kuriais pasikeitė Įmonių ir pramonės generalinio direktorato (GD) Automobilių pramonės padalinio tarnautojai;
  - 170 vidaus elektroninių laiškų, kuriais pasikeitė Įmonių ir pramonės GD tarnautojai;
  - 25 elektroniniai laišakai, kuriais pasikeista su Teisės tarnyba;
  - 25 elektroniniai laišakai, kuriais pasikeista su kitais Komisijos generaliniais direktoratais;
  - 45 elektroniniai laišakai, kuriais pasikeista su valstybėmis narėmis;
  - 29 elektroniniai laišakai, kuriais pasikeista su juridiniais asmenimis.
- 18 Komisija laikėsi nuomonės, kad pagal Pagrindų direktyvos 29 straipsnį atliktas tyrimas dėl Prancūzijos Respublikos atsisakymo įregistruoti tam tikrus „Mercedes“ prekių ženklų automobilius ir ikiteisminis tyrimas, kuriuo siekiama nustatyti galimą Vokietijos Federacinės Respublikos padarytą pažeidimą, yra glaudžiai susiję, ir nusprendė, kad visi prašomi dokumentai yra kiekvieno iš šių tyrimų administracinių dokumentų bylos dalis.
- 19 Po to Komisija nagrinėjo, ar šių dokumentų atskleidimas pakenktų, pirma, pagal Pagrindų direktyvos 29 straipsnį pradėto tyrimo tikslams, ir, antra, preliminaraus tyrimo dėl Vokietijos Federacinės Respublikos tikslui.
- 20 Kalbėdama apie tikslą, kurio siekta pradėdant tyrimą pagal Pagrindų direktyvos 29 straipsnį, Komisija iš esmės laikėsi nuomonės, kad, atskleidus prašomus dokumentus, būtų pakenkta Pagrindų direktyvos 29 straipsnyje nustatytos apsaugos priemonių nuostatos veiksmingumui ir, visų pirma, šioje srityje atliekamų tyrimų tikslams – nustatyti, ar valstybės narės teisėtai taikė šią nuostatą, ir užtikrinti aukšto lygio kelių eismo saugą, sveikatą ir aplinkos apsaugą.
- 21 Taigi Komisija padarė išvadą, kad prašomiems dokumentams, kurie visi yra pagal Pagrindų direktyvos 29 straipsnį pradėto tyrimo administracinių dokumentų bylos dalis, taikoma bendroji neatskleidimo prezumpcija, grindžiama Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje nustatyty tyrimų apsauga.

- 22 Dėl kliūčių siekti preliminaraus tyrimo, susijusio su galimo Vokietijos Federacinės Respublikos padaryto pažeidimo nustatymu, tikslo Komisija iš esmės pažymėjo, jog tam, kad ji galėtų veiksmingai vykdyti savo užduotis, kol byla bus galutinai nutraukta, buvo reikalingas Komisijos ir valstybių narių abipusis pasitikėjimas, o tam, kad atsisakytų suteikti galimybę susipažinti su prašomais dokumentais, Komisija galėjo remtis bendrąja neatskleidimo prezumpcija.
- 23 Be to, Komisija nusprendė, kad nėra viršesnio viešojo intereso, pateisinančio prašomų dokumentų atskleidimą, ir kad viešasis interesas geriausiai įgyvendinamas, kai saugiai siekiama vykdomų tyrimų tikslo.
- 24 Be to, Komisija manė, kad ji negali suteikti galimybės iš dalies susipažinti su prašomais dokumentais.
- 25 Galiausiai, dėl ieškovės nuorodos į Chartiją, visų pirma nuorodos į jos 41 straipsnio 2 dalyje nustatytą teisę susipažinti su byla, Komisija nusprendė, kad negali pagrįsti savo sprendimo tiesiogiai šia nuostata ir kad veikiau turėtų atsižvelgti į šios teisės įgyvendinimo apribojimus ir į SESV ir Reglamente Nr. 1049/2001 šios apibrėžtos teisės įgyvendinimo sąlygas.

Procesas

- 26 2014 m. vasario 21 d. ieškovė pateikė šį ieškinį Bendrojo Teismo kanceliarijai.
- 27 Atsiliepime į ieškinį, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2014 m. gegužės 7 d., Komisija paprašė sustabdyti bylos nagrinėjimą.
- 28 2014 m. liepos 1 d. nutartimi penktosios kolegijos pirmininkas, išklauses šalis, nurodė pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 77 straipsnio d punktą sustabdyti šios bylos nagrinėjimą, kol Teisingumo Teismas priims sprendimus bylose *ClientEarth / Komisija*, C-612/13 P, ir *Komisija / Stichting Greenpeace*, C-673/13 P.
- 29 2015 m. kovo 5 d. ieškovė pateikė prašymą atnaujinti procesą. 2015 m. kovo 20 d. Komisija pateikė pastabas dėl minėto prašymo. 2015 m. balandžio 8 d. sprendimu penktosios kolegijos pirmininkas šį prašymą atmetė.
- 30 2014 m. balandžio 4 ir 14 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktais dokumentais Europos Parlamentas ir Europos Sąjungos Taryba paprašė leidimo įstoti į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų.
- 31 Pakeitus Bendrojo Teismo kolegijų sudėtį, ši byla buvo paskirta naujosios sudėties penktajai kolegijai ir naujam teisėjui pranešėjui.
- 32 Kol šios bylos nagrinėjimas buvo sustabdytas, buvo priimti laukti sprendimai: 2015 m. liepos 16 d. Sprendimas *ClientEarth / Komisija* (C-612/13 P, EU:C:2015:486) ir 2016 m. lapkričio 23 d. Sprendimas *Komisija / Stichting Greenpeace Nederland ir PAN Europe* (C-673/13 P, EU:C:2016:889).
- 33 2016 m. gruodžio 7 d. penktosios kolegijos pirmininkas leido Parlamentui ir Tarybai įstoti į bylą. Į bylą įstojusios šalys pateikė savo paaiškinimus dėl prašymo įstoti į bylą, o pagrindinės bylos šalys per nustatytą terminą pateikė savo pastabas dėl šių paaiškinimų.
- 34 Taikydamas Procedūros reglamento 89 straipsnyje nustatytas proceso organizavimo priemonės, Bendrasis Teismas 2017 m. spalio 3 d., 2018 m. sausio 3 d., sausio 24 d. ir gegužės 17 d. raštais pateikė Komisijai ir pareiškėjai klausimus raštu, jos į juos atsakė per nustatytą terminą.

- 35 Taikydamas Procedūros reglamento 91 straipsnio c punkte nustatytas tyrimo priemones, Bendrasis Teismas įpareigojo Komisiją pateikti 29 elektroninių laiškų, kuriais ji pasikeitė su juridiniais asmenimis, jos pačios nurodytų ginčijamame sprendime, viso teksto kopijas, kadangi jie yra susiję su pagal Pagrindų direktyvos 29 straipsnį vykdyta procedūra. Komisija šią nutartį įvykdė per nustatytą terminą.
- 36 2018 m. birželio 8 d. raštu ieškovė, atsižvelgdama į 2018 m. gegužės 28 d. Komisijos pateiktą atsakymą į Bendrojo Teismo klausimą raštu, siekdama pateikti du klausimus Komisijai, paprašė Bendrojo Teismo taikyti naują proceso organizavimo priemonę.
- 37 Pagal Procedūros reglamento 106 straipsnio 3 dalį, pagrindinėms šalims nepateikus prašymo surengti teismo posėdį per tris savaites nuo pranešimo apie rašytinės proceso dalies pabaigą įteikimo pagrindinėms bylos šalims, Bendrasis Teismas gali nuspręsti priimti sprendimą dėl ieškinio, nerengdamas žodinės proceso dalies. Nagrinėjamu atveju Bendrasis Teismas, konstatavęs, kad bylos medžiagoje yra pakankamai informacijos, nusprendė priimti sprendimą nerengdamas žodinės proceso dalies.

Šalių reikalavimai

- 38 Ieškovė prašo Bendrojo Teismo:
- panaikinti ginčijamą sprendimą,
  - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
- 39 Komisija, palaikoma Parlamento ir Tarybos, Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį,
  - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

- 40 Grįsdama ieškinį ieškovė nurodė keturis ieškinio pagrindus. Pirmasis pagrindas susijęs su Chartijos 41 straipsnio 2 dalies b punkte nustatytos teisės susipažinti su byla pažeidimu. Antrasis pagrindas susijęs su Konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais, pasirašytos Orhuse 1998 m. birželio 25 d. (Orhuso konvencija), ir 2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1367/2006 dėl Orhuso konvencijos nuostatų taikymo Bendrijos institucijoms ir organams (OL L 264, 2006, p. 13) pažeidimu. Trečiasis pagrindas susijęs su Chartijos 42 straipsnio, SESV 15 straipsnio 3 dalies, Reglamento Nr. 1049/2001 ir Reglamento Nr. 1367/2006 pažeidimu. Galiausiai, ketvirtasis pagrindas susijęs su pareigos motyvuoti pažeidimu.
- 41 Komisija ginčija visus šiuos pagrindus. Taryba ir Parlamentas pateikė argumentus tik dėl ieškinio antrajame pagrinde išplėtotų ieškovės argumentų, susijusių su Orhuso konvencijos pažeidimu.

Dėl ieškinio pirmojo pagrindo, susijusio su Chartijos 41 straipsnio 2 dalies b punkte nustatytos teisės susipažinti su bylos medžiaga pažeidimu.

- 42 Aptardama ieškinio pirmąjį pagrindą, ieškovė teigia, kad Komisija pažeidė jos pagrindinę teisę susipažinti su bylos dokumentais, užtikrintą Chartijos 41 straipsnio 2 dalies b punkte.

- 43 Šiuo klausimu ieškovė tvirtina, kad, priešingai, nei nurodyta ginčijamame sprendime, teisė susipažinti su byla nėra apibrėžta, pritaikyta ar sumažinta ES pirminės arba antrinės teisės aktų nuostatomis. Chartijos 41 straipsnio 2 dalies b punkte nustatyta bet kokio asmens teisė susipažinti su savo byla, priešingai, nepriklauso nuo Chartijos 42 straipsnyje nustatytos teisės susipažinti su dokumentais. Nors ši teisė yra suteikiama kiekvienam Sąjungos piliečiui, teisė susipažinti su byla suteikiama kiekvienai konkrečios bylos šaliai. Ginčijamame sprendime Komisija neatsižvelgė į šį esminį skirtumą. Reglamentas Nr. 1049/2001 yra susijęs tik su visiems ES piliečiams suteikiama teise susipažinti su institucijų dokumentais, o ne su pagrindine teise susipažinti su bylos medžiaga. Pastarajai teisei suteikiama gerokai didesnė apsauga nei teisei susipažinti su dokumentais.
- 44 Pirmiausia ieškovė primena, jog Chartijos 41 straipsnio 2 dalies b punkte numatyta, kad kiekvienas asmuo turi „teisę susipažinti su savo byla, laikantis teisėto konfidencialumo ir profesinio bei verslo slaptumo“. Tačiau ji mano, kad dokumentai, susiję su procedūra, Prancūzijos Respublikos pradėta pagal Pagrindų direktyvos 29 straipsnį, yra su ja susiję tiesiogiai ir individualiai.
- 45 Be to, ieškovė pabrėžia, kad nors teisė susipažinti su bylos medžiaga yra apribota siekiant apginti teisėtus interesus, susijusius su konfidencialumo ir profesinio bei verslo slaptumo užtikrinimu, klausimas, ar galimybė susipažinti su bylos dokumentais turi būti suteikta, ar, siekiant apsaugoti šiuos teisėtus interesus, turi būti atsisakyta ją suteikti, kiekvienu atveju turi būti sprendžiamas atskirai. Tačiau Komisija nesuteikė galimybės susipažinti su visais bylos dokumentais, nes, jos manymu, jie yra konfidencialūs, ir nepateikė jokios tikslesnės informacijos, o tai prieštarauja Teisingumo Teismo jurisprudencijai.
- 46 Dublike ieškovė teigia, kad jos pirminė paraiška ir kartotinė paraiška buvo grindžiamos Chartijos 41 straipsnio 2 dalies b punktu ir kad ginčijamame sprendime Komisija išnagrinėjo šią nuostatą ir padarė išvadą, kad reikia atmesti prašymą leisti susipažinti su bylos medžiaga. Pasak ieškovės, priešingai tam, ką tvirtina Komisija, dėl šios priežasties teisė susipažinti su byla pagal Chartijos 41 straipsnio 2 dalies b punktą iš tikrųjų buvo ginčijamo sprendimo dalykas.
- 47 Be to, ieškovė teigia, kad su Komisijos nurodytais antimonopolinių taisyklių pažeidimo atvejais susijusi jurisprudencija, pagal kurią atsisakymas leisti susipažinti su bylos medžiaga nėra ginčytinas aktas, neturi reikšmės. Iš tikrųjų ši jurisprudencija grindžiama tuo, kad teisė susipažinti su byla yra visiškai pripažįstama kaip procesinė garantija tokio tipo bylose ir kad jos įgyvendinimas yra nuodugnai reglamentuojamas. Be to, atsakydama į Bendrojo Teismo pateiktą klausimą, ieškovė nurodė, kad nebuvo nustatyta, jog ieškinį prieš galutinį sprendimą galima pagrįsti atsisakymu leisti susipažinti su bylos medžiaga. Iš tikrųjų Pagrindų direktyvos 29 straipsnyje nėra numatyta galimybė gamintojui pareikšti ieškinį dėl galutinio sprendimo. Ieškovė taip pat pabrėžė, kad Komisija pati savaime negali paneigti to, kad ji pateikė savo pastabas per nustatytą trumpą laiko tarpą, nepasinaudojusi teise susipažinti su byla, nes ši galimybė susipažinti su byla ieškovei nebuvo suteikta iš anksto. Akivaizdu, kad po to, kai ieškovė būtų susipažinusi su dokumentų rinkiniu, jai būtų buvę suteikti įgaliojimai papildyti savo pastabas.
- 48 Be to, ieškovė taip pat nurodė, kad Chartijos 41 straipsnio 2 dalies b punkte lemiamą reikšmę turi tai, kad asmuo turi teisę susipažinti su „savo byla“ ir kad šis asmuo būtų galėjęs veiksmingai pasinaudoti savo teise būti išklausytam šioje byloje tik tuo atveju, jeigu būtų susipažinęs su visa bylos medžiaga. Taigi, suteikiant teisę pateikti pastabas, kurią suteikiant pripažįstama, kad pastabas teikiantis asmuo veikia „savo byloje“, pagal bendrąją taisyklę yra ir teisė susipažinti su byla. Pagrindų direktyvos 29 straipsnio 1 dalyje pabrėžiama ypatinga gamintojo, kurio gaminius atsisakyta įregistruoti, padėtis procese, nes šioje nuostatoje nurodyta, kad tokį sprendimą priimanti valstybė narė nedelsdama apie jį informuoja kitas valstybes nares, Komisiją ir atitinkamą gamintoją. Taigi, per Pagrindų direktyvos 29 straipsnio 1 dalimi grindžiamą procedūrą gamintojui suteikiamas suinteresuotosios šalies statusas, todėl Komisija, vadovaudamasi Pagrindų direktyvos 29 straipsnio 2 dalimi, turėtų su juo pasikonsultuoti.

- 49 Galiausiai, ieškovė teigia, kad akivaizdu, jog galimybė susipažinti su bylos medžiaga gali daryti įtaką su ja susijusiai procedūrai. Kaip gamintoja, kuriai pagal Pagrindų direktyvos 29 straipsnį taikoma Prancūzijos Respublikos pradėta procedūra, ieškovė galėtų pateikti labai tikslios informacijos apie bylos techninius aspektus ir pateikti atitinkamą informaciją apie priimtina sprendimą.
- 50 Komisija pripažįsta, kad teisė susipažinti su byla, numatyta Chartijos 41 straipsnio 2 dalies b punkte, skiriasi nuo teisės susipažinti su dokumentais, kuri užtikrinama Chartijos 42 straipsniu, SESV 15 straipsnio 2 dalimi ir Reglamentu Nr. 1049/2001. Ji tvirtina, kad dėl tos priežasties ieškovė negali prašyti panaikinti Komisijos priimto sprendimo vadovaudamasi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsniu ir remdamasi pagrindu, kad tuo sprendimu buvo pažeista jos teisė susipažinti su byla. Komisija priduria, kad ji neišnagrinėjo ieškovės prašymo leisti susipažinti su byla, nes tai nėra pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 pradėtos procedūros dalykas. Ginčijamame sprendime ji tik priėmė sprendimą dėl teisės susipažinti su ieškovės dokumentais pagal Reglamentą Nr. 1049/2001. Priešingai, nei teigia ieškovė, ginčijamame sprendime išdėstyti argumentai, susiję su Chartijos 41 straipsnio 2 dalies b punktu, visiškai nerodo, kad ji priėmė sprendimą dėl prašymo leisti susipažinti su bylos medžiaga. Priešingai, ginčijamame sprendime ji aiškiai nurodė, kad paraišką išnagrinėjo remdamasi tik Reglamentu Nr. 1049/2001. Todėl ieškovė negali nesilaikyti arba apeiti šios teisės suteikimo sąlygų, kurios reglamentuojamos antrinės teisės nuostatomis, remdamasi teise susipažinti su bylos medžiaga, kuri jai suteikiama kaip Komisijos vykdomos administracinės procedūros šaliai.
- 51 Be to, Komisija primena, kad teisė susipažinti su byla buvo susijusi su ieškovės dalyvavimu pagal Pagrindų direktyvos 29 straipsnį pradėtoje procedūroje ir kad šioje procedūroje atsisakymas suteikti galimybę susipažinti su byla nebuvo lygiavertis galutiniam Komisijos sprendimui, priimtam pasibaigus šiai procedūrai, todėl, remiantis jurisprudencija, toks atsisakymas dar nebuvo ginčijamas teisės aktas. Kaltinimai dėl tarpinės priemonės – tokios kaip sprendimas dėl prašymo susipažinti su byla – teisėtumo gali būti keliami tik proceso lygmeniu, apskundžiant sprendimą, kuriuo užbaigiama procedūra. Ieškovė taip pat neįrodė, kad apskundus galutinį sprendimą jai nebūtų užtikrinama atitinkama teisinė apsauga.
- 52 Atsakydama į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus, Komisija pažymėjo, kad Pagrindų direktyvos 29 straipsnyje nėra nustatyta gamintojo teisė susipažinti su byla ir kad tokia atitinkamo gamintojo teisė galėtų būti kildinama daugių daugiausia iš Chartijos 41 straipsnio 2 dalies b punkto. Komisijos teigimu, procesinės teisės, kuriomis suinteresuotajam asmeniui leidžiama tinkamai užtikrinti savo gynybą, suteikiamos tik proceso šalims. Taigi gamintojai nėra pagal Pagrindų direktyvos 29 straipsnį pradėtos procedūros šalys. Aplinkybė, kad Komisija išklauso atitinkamus ekonominės veiklos vykdytojus, siekdama išnagrinėti visas reikšmingas aplinkybes, nereiškia, kad jie toje procedūroje užima tam tikrą padėtį, dėl kurios įgyja konkrečias teises.
- 53 Komisija priduria, kad teisė susipažinti su byla nėra bylos šalims suteikiama besąlygiškai, nes gali būti atsisakyta suteikti joms teisę susipažinti su byla, jeigu tam prieštarauja viršesnis konfidencialumo interesas. Chartijos 41 straipsnio 2 dalies b punkte nustatyti teisės susipažinti su bylos duomenimis apribojimai atitinka Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalyje nustatytas išimtis, susijusias su tyrimų apsauga. Taigi, Komisijos teigimu, jeigu ginčijamas sprendimas būtų buvęs priimtas dėl teisės susipažinti su byla, ji taip pat galėtų būti proporcingai ribojama dėl panašių priežasčių, kaip ir šiame sprendime aptariama teisė susipažinti su dokumentais.
- 54 Galiausiai Komisija pažymi, kad pagal jurisprudenciją ieškovė, norėdama įrodyti, jog buvo pažeista jos teisė susipažinti su bylos medžiaga, turi įrodyti, kad atsisakymas leisti susipažinti galėjo turėti įtakos procedūros eigai ir Komisijos sprendimo turiniui. Tačiau ieškovė to nepadarė. Be to, tokia įtaka yra atmetama dėl chronologinių priežasčių, nes savo pastabas pagal Pagrindų direktyvos 29 straipsnį pradėtoje procedūroje ieškovė pateikė 2013 m. rugpjūčio 19 d., t. y. dar prieš pateikdama prašymą leisti susipažinti su dokumentais tą pačią dieną išsiųstu laišku.

- 55 Pirmiausia būtina nustatyti, ar ginčijamame sprendime Komisija, kaip ji teigia, priėmė sprendimą tik dėl paraiškos leisti susipažinti su dokumentais pagal Reglamentą Nr. 1049/2001, ar ji taip pat priėmė sprendimą dėl prašymo leisti susipažinti su byla pagal Chartijos 41 straipsnio 2 dalies b punktą.
- 56 2013 m. rugpjūčio 19 d. rašte, adresuotame Europos Komisijai, kuriame ieškovė išreiškė savo poziciją dėl Prancūzijos Respublikos atsisakymo įregistruoti tam tikras „Mercedes“ prekių ženklų transporto priemones, savo paraišką dėl galimybės susipažinti su visais dokumentais, susijusiais su Prancūzijos Respublikos pagal Pagrindų direktyvos 29 straipsnį pradėta procedūra, ieškovė rėmėsi tik Chartijos 41 straipsnio 2 dalies b punktu.
- 57 Be to, atsakydama į Komisijos atsiųstą elektroninį laišką ieškovei, kuriame ji nurodė, kad 2013 m. rugpjūčio 19 d. laiške išdėstytas prašymas buvo paraiška dėl galimybės susipažinti su dokumentais, pateikta pagal Reglamentą Nr. 1049/2001, ieškovė 2013 m. rugsėjo 20 d. elektroniniame laiške pabrėžė, kad jos prašymas susipažinti su dokumentais buvo grindžiamas jos teise susipažinti su byla, numatyta Chartijos 41 straipsnio 2 dalies b punkte.
- 58 Be to, 2013 m. spalio 30 d. kartotinėje paraiškoje ieškovė rėmėsi ne tik teise susipažinti su dokumentais pagal Reglamento Nr. 1049/2001 2 straipsnio 1 dalį, bet ir Chartijos 41 straipsnio 2 dalies b punkte nustatyta teise susipažinti su byla.
- 59 Taigi jos pirminės paraiškos dėl galimybės susipažinti su dokumentais, išdėstytos atitinkamai 2013 m. rugpjūčio 19 d. rašte ir 2013 m. rugsėjo 20 d. elektroniniame laiške, buvo pagrįstos vien Chartijos 41 straipsnio 2 dalies b punktu, o kartotinė paraiška dėl galimybės susipažinti su dokumentais buvo pagrįsta tiek Reglamento Nr. 1049/2001 2 straipsnio 1 dalimi suteikta teise susipažinti su dokumentais, tiek Chartijos 41 straipsnio 2 dalies b punktu suteikta teise susipažinti su byla.
- 60 Be to, iš tiesų ginčijamas sprendimas pavadintas „Generalinės sekretorės sprendimas, priimtas pagal <...> Reglamento Nr. 1049/2001 įgyvendinimo nuostatų 4 straipsnį“; jis priimtas dėl „jūsų kartotinės paraiškos dėl galimybės susipažinti su dokumentais, pateiktos pagal <...> Reglamentą Nr. 1049/2001 – GESTDEM 2013/4643“, ir ginčijamo sprendimo antraštinėje dalyje „Reglamentu Nr. 1049/2001 grindžiamas įvertinimas ir išvados“ Komisija tvirtino, jog, „vertindama paraišką dėl dokumentų atskleidimo pagal <...> Reglamentą Nr. 1049/2001, [ji] negali išreikšti pozicijos dėl galimai pažeistos privilegijos susipažinti su dokumentais, suteiktos pagal kitus teisės aktus (kaip antai [Pagrindų] direktyvą ir Direktyvą <...> dėl oro kondicionavimo sistemų, nes juose yra numatyta tokia teisė susipažinti su dokumentais)“, ir „dėl to šis pažeidimas nėra šio sprendimo dalykas“.
- 61 Tačiau ginčijamame sprendime yra ne tik antraštinė dalis „Reglamentu Nr. 1049/2001 grindžiamas įvertinimas ir išvados“, bet ir antraštinė dalis „Nuorodos į [Chartiją]“. Taigi šioje ginčijamo sprendimo antraštinėje dalyje yra toks tekstas:

„Savo kartotinėje paraiškoje jūs taip pat darote nuorodą į [Chartiją], tiksliau, į jos 41 straipsnio 2 dalyje nustatytą kiekvieno asmens teisę susipažinti su savo byla, ir prašote, kad jūsų paraiška būtų nagrinėjama atsižvelgiant ir į šias nuostatas.

Reglamentas Nr. 1049/2001, žinoma, atitinka [Chartiją], tačiau buvo priimtas [remiantis] [SESV] 15 straipsnio 3 dalimi, kurios tekstas perkeltas į jį.

Pagal [Chartijos] 52 straipsnio 2 dalį šios Chartijos pripažintos teisės, reglamentuojamos Sutartyse, įgyvendinamos jose nustatytais sąlygomis ir neperžengiant jose nustatytų ribų.

[Chartijoje] nustatytą teisę susipažinti su dokumentais reikia įgyvendinti SESV 15 straipsnio 3 dalyje ir Reglamente Nr. 1049/2001 nustatytais sąlygomis ir neperžengiant jose nustatytų ribų.

Komisija negali savo sprendimo dėl jūsų prašymo tiesiogiai pagrįsti [Chartijoje] nustatyta teise susipažinti su dokumentais. Ji, priešingai, turi atsižvelgti į [SESV] ir Reglamente Nr. 1049/2001 nustatytas sąlygas ir apribojimus.“

- 62 Taigi iš ginčijamo sprendimo matyti, kad Komisija išnagrinėjo prašymą leisti susipažinti su byla, pagrįstą Chartijos 41 straipsnio 2 dalies b punktu, ir iš esmės atmetė jį remdamasi motyvu, kad teisė susipažinti su byla taip pat yra ribota dėl Reglamente Nr. 1049/2001 numatytų išimčių.
- 63 Be to, reikia pažymėti, kad, savo atsiliepime į ieškinį argumentuodama atsakymą į ieškinio pirmąjį pagrindą, Komisija teigia, jog neišreiškė nuomonės dėl prašymo susipažinti su byla, kuris buvo grindžiamas Chartijos 41 straipsnio 2 dalies b punktu, o argumentuose dėl ieškinio ketvirtojo pagrindo, susijusio su pareigos motyvuoti pažeidimu, Komisija teigia, kad ginčijamame sprendime ji „iš tikrųjų išreiškė nuomonę dėl teisės susipažinti su byla“ ir „galiausiai nustatė, kad dera atsisakyti suteikti teisę susipažinti su byla dėl tos pačios priežasties, kuria grindžiamas atsisakymas suteikti teisę susipažinti su visais dokumentais pagal <...> Reglamentą Nr. 1049/2001“.
- 64 Be to, Komisijos argumentais, kad prašymas leisti susipažinti su byla iš principo nėra grindžiamas Reglamentu Nr. 1049/2001 ir kad ji neprivalėjo ginčijamame sprendime išreikšti nuomonės dėl šio prašymo, nekvestionuojama aplinkybė, kad tame sprendime Komisija išreiškė savo poziciją dėl šio prašymo.
- 65 Taigi reikia konstatuoti, kad ginčijamu sprendimu buvo atmestas ieškovės prašymas leisti susipažinti su byla, grindžiamas Chartijos 41 straipsnio 2 dalies b punktu.
- 66 Todėl dera patikrinti, ar Komisija teisingai teigia, kad toks atsisakymas nėra aktas, kurį galima ginčyti.
- 67 Pagal suformuotą jurisprudenciją, kai aktai ar sprendimai yra rengiami keliais etapais, iš principo tai yra ne aktai, kurie galėtų tapti ieškinio dėl panaikinimo dalyku, o tik priemonės, kuriomis galutinai nustatoma atitinkamos institucijos pozicija pasibaigus procesui, nes preliminariosios arba tiesiog parengiamojo pobūdžio priemonės negali būti ieškinio dėl panaikinimo dalykas (žr. 2012 m. vasario 15 d. Nutarties *Internationaler Hilfsfonds / Komisija*, C-208/11 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2012:76, 29 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 68 Iš jurisprudencijos konkurencijos srityje matyti, kad, nors Komisijos aktai, kuriais atsisakoma suteikti galimybę susipažinti su byla, gali būti laikomi pažeidžiančiais teisę į gynybą, iš esmės jie turi tik ribotą poveikį, būdingą išankstinės administracinės procedūros parengiamosioms priemonėms. Taigi iki administracinės procedūros užbaigimo ieškinio dėl panaikinimo priimtinumą būtų galima pagrįsti tik priemonėmis, nedelsiant ir negrįžtamai paveikiančiomis atitinkamų įmonių teisinę padėtį (1992 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Cimenteries CBR ir kt. / Komisija*, T-10/92–T-12/92 ir T-15/92, EU:T:1992:123, 42 punktas; 2001 m. gruodžio 5 d. Nutarties *Reisebank / Komisija*, T-216/01 R, EU:T:2001:277, 46 punktas ir 2009 m. sausio 27 d. Sprendimo *Intel / Komisija*, T-457/08 R, nepaskelbtas Rink., EU:T:2009:18, 53 punktas).
- 69 Aplinkybe, kuria rėmėsi ieškovė, kad konkurencijos teisės srityje teisė susipažinti su byla yra numatyta reglamente, nebūtų galima pagrįsti kitokio Bendrojo Teismo požiūrio į šią bylą. 68 dalyje nurodyti sprendimai iš esmės buvo pagrįsti tuo, kad iki Komisijos sprendimo priėmimo pasibaigus administracinei procedūrai atsisakymą leisti susipažinti su byla iš principo buvo galima atšaukti, o tariamu atsisakymo neteisėtumu gali būti remiamasi apskundžiant sprendimą, priimtą pasibaigus administracinei procedūrai.

- 70 Nagrinėjama atveju iš Pagrindų direktyvos 29 straipsnio 1 dalies matyti, kad valstybės narės praneša Komisijai apie atsisakymą įregistruoti transporto priemones arba leisti parduoti ar pradėti eksploatuoti savo teritorijoje transporto priemones, komponentus ar atskirus techninius mazgus, taip pat nurodo tokio atsisakymo priežastis. Be to, Pagrindų direktyvos 29 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad Komisija konsultuojasi su suinteresuotosiomis šalimis, kad galėtų parengti sprendimą.
- 71 Tame sprendime tiksliau įvardijama Komisijos teisinė pozicija dėl atsisakymo registruoti, apie kurį pranešė valstybė narė, suderinamumo su, be kita ko, laisvu prekių judėjimu vidaus rinkoje.
- 72 Ieškovė nepaaiškino, kodėl ji negalėtų ginčyti galimo atsisakymo leisti susipažinti su byla neteisėtumo, apskūsdama Pagrindų direktyvos 29 straipsnio 2 dalyje nurodytą sprendimą, kurį turi priimti Komisija.
- 73 Taip pat reikėtų pažymėti, kad 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/42/EB dėl mašinų, iš dalies keičiančios Direktyvą 95/16/EB (OL L 157, 2006, p. 24), 11 straipsnyje nustatyta apsaugos sąlyga, pagal kurią valstybės narės gali pašalinti iš rinkos tam tikras mašinas, turinčias ženklą „CE“, kurios gali kelti pavojų asmenų sveikatai ar saugai. Ši apsaugos sąlyga yra panaši į nustatytą Pagrindų direktyvos 29 straipsnio 1 dalyje. Tačiau 2015 m. liepos 15 d. sprendime *CSF / Komisija* (T-337/13, EU:T:2015:502, 16–35 punktai) Bendrasis Teismas pripažino priimtiniu mašinų gamintojo pareikštą ieškinį, kuriame buvo prašoma panaikinti Komisijos sprendimą, kuriuo ji pripažino pagrįstomis Danijos institucijų taikytas priemones, grindžiamas Direktyvos 2006/42 11 straipsnyje nustatyta apsaugos sąlyga ir susijusias su šios mašinos pateikimo Danijos rinkai sąlygomis.
- 74 Iš to matyti, kad ginčijamame sprendime išdėstytas atsisakymas leisti susipažinti su byla negali iš karto sukelti teisinių padarinių ieškovės interesams dar prieš Komisijai priimant galutinį sprendimą.
- 75 Todėl ieškinio pirmąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl ieškinio antrojo pagrindo, siejamo su Orhuso konvencijos ir Reglamento Nr. 1367/2006 pažeidimu

- 76 Ieškovė teigia, kad prašomi dokumentai yra informacija apie aplinką ir todėl, atsisakydama atskleisti šiuos dokumentus, Komisija pažeidė teisę susipažinti su dokumentais, grindžiamą Orhuso konvencija ir Reglamentu Nr. 1367/2006.
- 77 Šis ieškinio pagrindą sudaro dvi dalys. Pirmoji dalis iš esmės susijusi su Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pirmo sakinio nesuderinamumu su Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos c punktu. Antra dalis susijusi su Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalies antros pastraipos ir Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies antro sakinio pažeidimu.

Dėl ieškinio antrojo pagrindo pirmos dalies, susijusios su Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pirmo sakinio nesuderinamumu su Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos c punktu

- 78 Ieškovė teigia, kad Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pirmas sakiny, kuriame numatyta galimybės susipažinti su informacija apie aplinką išimtis, kuri nėra nustatyta Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos c punkte, susijusiame su tyrimais, yra nesuderinamas su šiuo konvencijos straipsniu. Ieškovės teigimu, iš tiesų Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos c punkte yra nustatyta, jog prašymas leisti susipažinti su informacija apie aplinką gali būti atmestas siekiant apsaugoti baudžiamųjų ar drausminių tyrimų tikslus. Tačiau šiame straipsnyje nėra

numatyta galimybė atmesti tokį prašymą, siekiant apsaugoti administracinių tyrimų, kaip antai Komisijos inicijuoto tyrimo pagal Pagrindų direktyvos 29 straipsnyje nustatytą procedūrą arba išankstinio tyrimo prieš galimą ieškinį dėl įsipareigojimų neįvykdymo, tikslą.

- 79 Be to, pasak ieškovės, nors Orhuso konvencijos susitariančiosios šalys, įskaitant ES, turi tam tikrą diskreciją perkeldamos jos nuostatas į nacionalinę teisę, šio lankstumo nepakanka, kad Komisija galėtų nustatyti naujas atsisakymo leisti susipažinti su informacija apie aplinką priežastis, kurios nėra numatytos Orhuso konvencijoje. Galiausiai ji tvirtina, kad Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos c punktas yra pakankamai aiškus, kad galėtų būti taikomas tiesiogiai.
- 80 Be to, ieškovė ginčija Komisijos argumentą, kad Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pirmo sakinio teisėtumas negali būti vertinamas pagal Orhuso konvenciją. Ji teigia, kad Sąjunga, priimdama Reglamentą Nr. 1367/2006, visų pirma šio reglamento 6 straipsnio 1 dalį, siekė į nacionalinę teisę perkelti įsipareigojimus, kylančius iš Orhuso konvencijos. Todėl, vadovaujantis principais, nustatytais Teisingumo Teismo 1989 m. birželio 22 d. Sprendime *Fediol / Komisija* (70/87, EU:C:1989:254) ir 1991 m. gegužės 7 d. Sprendime *Nakajima / Taryba* (C-69/89, EU:C:1991:186), Reglamento Nr. 1367/2006, konkrečiai – jo 6 straipsnio, teisėtumas, aiškinimas ir taikymas galėtų būti vertinami atsižvelgiant į Orhuso konvenciją. Beje, 2015 m. liepos 16 d. Sprendimu *ClientEarth / Komisija* (C-612/13 P, EU:C:2015:486) nedraudžiama Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pirmo sakinio tikrinti atsižvelgiant į Orhuso konvenciją.
- 81 Komisija tvirtina, kad, kadangi ieškovė nei savo pirminėje paraiškoje dėl galimybės susipažinti su dokumentais, nei kartotinėje paraiškoje nesirėmė teise susipažinti su informacija apie aplinką pagal Orhuso konvenciją, ginčijamame sprendime ji nei patvirtino, nei paneigė tokios teisės buvimą, todėl ši teisė negali būti šiuo atveju nagrinėjamo ieškinių dalykas.
- 82 Komisija taip pat teigia, kad Orhuso konvencija šiai bylai netaikytina, nes dokumentuose, su kuriais norima susipažinti, nėra jokios informacijos apie aplinką, kaip tai suprantama pagal šią konvenciją. Be to, Komisija tvirtina, kad neįmanoma Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies galiojimo nagrinėti atsižvelgiant į konvencijos 4 straipsnio 4 dalį, nes tas straipsnis neturi tiesioginio poveikio. Be to, ji teigia, kad Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalis yra suderinama su Orhuso konvencija ir kad, jeigu taip nėra, turint omenyje, kad Reglamentas Nr. 1049/2001 buvo priimtas ne siekiant įgyvendinti Orhuso konvenciją, negalima daryti išvados, jog šiame reglamente nustatytos galimybės susipažinti su dokumentais išimties yra netaikytinos.
- 83 Taryba ir Parlamentas iš esmės teigia, kad iš 2015 m. liepos 16 d. Sprendimo *ClientEarth / Komisija* (C-612/13 P, EU:C:2015:486) matyti, jog ieškovė negali remtis Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos c punktu.
- 84 Reikėtų pažymėti, kad ši pagrindo dalis yra susijusi su klausimu, ar Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pirmas sakinytis, kuriame nustatyta išimtis „tyrimams, ypač tiems, kurie vykdomi dėl galimų Bendrijos teisės pažeidimų“, yra suderinama su Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos c punktu.
- 85 Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsniu prie Reglamento Nr. 1049/2001 pridedamos specialios taisyklės dėl prašymų suteikti galimybę susipažinti su informacija apie aplinką. Taigi Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje nustatyta, kad, kiek tai susiję su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmos ir trečios įtraukos nuostatomis, išskyrus tyrimus, ypač tuos, kurie vykdomi dėl galimų Sąjungos teisės pažeidimų, laikoma, kad viršesnis viešasis interesas atskleisti informaciją yra tuomet, kai informacija, kurios prašoma, yra susijusi su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką.

- 86 Pagal SESV 216 straipsnio 2 dalį Sąjungos sudaryti tarptautiniai susitarimai yra privalomi Sąjungos institucijoms, todėl jie turi viršenybę prieš institucijų priimtus teisės aktus (žr. 2015 m. liepos 16 d. Teisingumo Teismo sprendimo byloje *ClientEarth / Komisija*, C-612/13 P, EU:C:2015:486, 33 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 87 Iš to aiškėja, kad Sąjungos akto neatitiktis tokioms tarptautinės teisės normoms gali paveikti šio akto galiojimą (žr. 2015 m. liepos 16 d. Teisingumo Teismo sprendimo byloje *ClientEarth / Komisija*, C-612/13 P, EU:C:2015:486, 34 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 88 Tačiau, kaip matyti iš Teisingumo Teismo suformuotos jurisprudencijos, Sąjungos teismas gali atlikti tariamo Sąjungos akto nesuderinamumo su tarptautiniu susitarimu, kurio šalis yra Sąjunga, nuostatų tyrimą tik tuomet, kai, pirma, šios sutarties pobūdis ir bendra struktūra tam neprieštarauja ir, antra, kai šios nuostatos, atsižvelgiant į jų turinį, atrodo besąlyginės ir pakankamai tikslios (žr. 2015 m. liepos 16 d. Teisingumo Teismo sprendimo byloje *ClientEarth / Komisija*, C-612/13 P, EU:C:2015:486, 35 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 89 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš 2015 m. liepos 16 d. Sprendimo *ClientEarth / Komisija* (C-612/13 P, EU:C:2015:486, 40–43 punktai), Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos c punkto turinys nėra besąlyginis ir pakankamai aiškus, kad Sąjungos teismas galėtų nagrinėti Sąjungos akto atitiktį atsižvelgdamas į šį straipsnį, vadovaudamasis šio sprendimo 88 punkte minėta jurisprudencija.
- 90 Nors iš tiesų, kaip nurodo ieškovė, Teisingumo Teismas yra nurodęs, kad tais atvejais, kai Sąjunga siekė įgyvendinti konkretų įsipareigojimą, priimtą pagal Pasaulio prekybos organizacijoje (PPO) sudarytus susitarimus, arba kai atitinkamame Sąjungos teisės akte aiškiai daroma nuoroda į konkrečias šių susitarimų nuostatas, Teisingumo Teismas prireikus turi tikrinti atitinkamo Sąjungos akto teisėtumą, atsižvelgdamas į PPO taisykles (žr. 2014 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *LVP*, C-306/13, EU:C:2014:2465, 47 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; šiuo klausimu taip pat žr. 1989 m. birželio 22 d. Sprendimo *Fediol / Komisija*, 70/87, EU:C:1989:254, 19–22 punktus ir 1991 m. gegužės 7 d. Sprendimo *Nakajima / Taryba*, C-69/89, EU:C:1991:186, 29–32 punktus).
- 91 Vis dėlto Teisingumo Teismas pažymėjo, kad šios dvi išimtys buvo grindžiamos tik susitarimų, pagal kuriuos buvo taikomos, ypatumais (2015 m. sausio 13 d. Sprendimo *Taryba ir kt. / Vereniging Milieudefensie ir Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht*, C-401/12 P-C-403/12 P, EU:C:2015:4, 57–59 punktai).
- 92 Šiuo atveju Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje nedaroma tiesioginės nuorodos į konkrečias Orhuso konvencijos nuostatas ir privatiems asmenims nesuteikiama teisės remtis šios konvencijos nuostatomis. Todėl, kadangi nėra aiškios nuorodos į tarptautinio susitarimo nuostatas, 1989 m. birželio 22 d. Sprendimas *Fediol / Komisija* (70/87, EU:C:1989:254) negali būti laikomas reikšmingu nagrinėjant šią bylą (2015 m. liepos 16 d. Sprendimo *ClientEarth / Komisija*, C-612/13 P, EU:C:2015:486, 37 punktą).
- 93 Be to, Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos c punkte nėra nustatyta konkreti pareiga, kaip tai suprantama pagal 1991 m. gegužės 7 d. Sprendimą *Nakajima / Taryba* (C-69/89, EU:C:1991:186), nes tos konvencijos susitariančiosios šalys turi tam tikrą diskreciją aiškinti Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos c punkte vartojamą sąvoką „baudžiamasis arba drausminis tyrimas“, taigi ir iš to straipsnio kylantį įsipareigojimą (šiuo klausimu žr. 2015 m. liepos 16 d. Sprendimo *ClientEarth / Komisija*, C-612/13 P, EU:C:2015:486, 42 punktą).
- 94 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad, siekdama užginčyti Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pirmo sakinio teisėtumą, ieškovė negali remtis Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos c punktu.

95 Taigi antrojo pagrindo pirma dalis turi būti atmesta.

Dėl antrojo pagrindo antros dalies, susijusios su Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalies antros pastraipos ir Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies antro sakinio pažeidimu

- 96 Ieškovė tvirtina, kad pagal Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies antrą sakinį Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatyta išimtis turi būti aiškinama siaurai ir kad visų pirma reikia atsižvelgti į aplinkybę, jog prašoma informacija susijusi su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką. Ji priduria, kad, griežtai aiškinant su tyrimo procedūromis susijusią išimtį, nustatytą Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalies antroje pastraipoje ir Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies antrame sakinyje, reikia, kad kiekvienas su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką susijęs svarbus dokumentas būtų nagrinėjamas atskirai, siekiant sužinoti, ar visuomenės interesas atskleisti informaciją yra viršesnis už tyrimo konfidencialumo užtikrinimo interesą.
- 97 Komisija atsikerta, kad dokumentuose, apie kuriuos kalbama ieškovės paraiškoje dėl galimybės susipažinti su dokumentais, nėra informacijos, susijusios su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies antrą sakinį. Ji taip pat tvirtina, kad, net jeigu taip būtų, Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies antras sakinyvis vis tiek nebūtų taikomas.
- 98 Reikėtų atkreipti dėmesį į tai, kad Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalies antroje pastraipoje yra nustatyta, jog prašymų pateikti informaciją apie aplinką atmetimo motyvai turi būti aiškinami siaurai.
- 99 ESTT yra nusprendęs, kad Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalies antroje pastraipoje nustatyta pareiga siaurai aiškinti atsisakymo leisti susipažinti su dokumentais priežastis negali būti suprantama kaip reiškianti konkrečią pareigą (2015 m. liepos 16 d. Sprendimo *ClientEarth / Komisija*, C-612/13 P, EU:C:2015:486, 42 punktas). Todėl ieškovė negali tiesiogiai remtis šia nuostata.
- 100 Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies antrame sakinyje nustatyta, kad „dėl Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje nustatytų kitų išimčių – atsisakymo pagrindai aiškinami ribotai, atsižvelgiant į visuomenės interesą atskleisti informaciją ir į tai, ar informacija, kurios prašoma, susijusi su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką“.
- 101 Kaip matyti iš Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies teksto ir struktūros, „kitos išimtis“, kaip tai suprantama pagal tos pačios dalies antrą sakinį, neapima tyrimų, ypač tų, kurie vykdomi dėl galimų [Sąjungos] teisės pažeidimų, tikslų apsaugos“.
- 102 Iš tikrųjų Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje nustatyta taisyklė dėl išimčių, nustatytų Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje ir trečioje įtraukose. Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies antrame sakinyje minimos ne paprasčiausiai „kitos išimtis“, o „Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje nustatytos kitos išimtis“. Taigi šioje nuostatoje kalbama apie išimtis, nustatytas Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalyje, 2 dalies antroje įtraukoje ir 3 ir 5 dalyse. Tyrimo veikla, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečią įtrauką, numatyta Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje, nepatenka į sąvoką „kitos išimtis“, nurodytą šios nuostatos antrame sakinyje (2013 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *LPN ir Suomija / Komisija*, C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:738, 83 punktas).
- 103 Todėl Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies antras sakinyvis neturi įtakos tyrimui, kurį Komisija turi atlikti pagal Reglamentą Nr. 1049/2001, kai prašyme suteikti galimybę susipažinti kalbama apie dokumentus, susijusius su tyrimo procedūra.

- 104 Bet kokių atvejų reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalyje, kuri laikoma specialiąja taisykle pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies nuostatas, yra patikslinimų, susijusių su siauru minėtose nuostatose numatytų išimčių aiškinimu ir skirtingų interesų derinimu, o tai gali lemti, kad galimybė susipažinti su informacija apie aplinką bus didesnė nei galimybė susipažinti su kitokia institucijų turimuose dokumentuose pateikiama informacija. Tačiau ši išvada nedaro įtakos klausimui, ar atitinkama institucija privalo konkrečiai ir individualiai išnagrinėti prašomus dokumentus arba informaciją (2011 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *LPN / Komisija*, T-29/08, EU:T:2011:448, 117 punktas).
- 105 Todėl ieškovė klaidingai teigia, kad, atsižvelgiant į prašomų dokumentų pobūdį, Komisija turėjo kiekvieną dokumentą išnagrinėti atskirai.
- 106 Taigi antrojo pagrindo antra dalis turi būti atmesta.
- 107 Darytina išvada, kad antrasis pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas, nes nereikia priimti sprendimo dėl Komisijos argumento, kad dokumentai, su kuriais ieškovė prašo leisti susipažinti, nėra susiję su dujų ar teršalų išleidimu į aplinką, ir argumento, kad, kadangi ieškovė savo prašyme suteikti galimybę susipažinti su dokumentais nenurodė jokios teisės susipažinti su informacija apie aplinką, tokia teisė negali būti šio ieškinio dalykas.

Dėl ieškinio trečiojo pagrindo, susijusio su Chartijos 42 straipsnio, SESV 15 straipsnio 3 dalies, Reglamento Nr. 1049/2001 ir Reglamento Nr. 1367/2006 pažeidimu

- 108 Iš pradžių svarbu priminti, kad pagal SESV 15 straipsnio 3 dalį ir Chartijos 42 straipsnį visi Sąjungos piliečiai ir visi fiziniai ar juridiniai asmenys, gyvenantys ar turintys registruotą buveinę tam tikroje valstybėje narėje, turi teisę susipažinti su Sąjungos institucijų, įstaigų ir organų dokumentais, jeigu laikosi SESV 15 straipsnio 3 dalyje nustatytų principų ir sąlygų. Visų pirma, vadovaujantis šios dalies antra pastraipa, tokie principai ir sąlygos yra pagal įprastą teisėkūros procedūrą nustatomi Parlamento ir Tarybos reglamentais.
- 109 Atsižvelgiant į tai, Reglamentu Nr. 1049/2001 siekiama suteikti visuomenei kuo platesnes galimybes susipažinti su Sąjungos institucijų dokumentais, tačiau, kaip matyti iš šio reglamento 4 straipsnyje įtvirtintos išimčių sistemos, šiai teisei taikomi tam tikri apribojimai, grindžiami viešojo ar privataus intereso pagrindais (2010 m. birželio 29 d. Sprendimo *Komisija / Technische Glaswerke Ilmenau*, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 51 punktas ir 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Komisija / EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 61 punktas).
- 110 Kaip matyti iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečios įtraukos, kuria Komisija grindžia savo atsisakymą pateikti ieškovės prašomus dokumentus, institucijos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentu tais atvejais, jei dėl jo atskleidimo nukentėtų inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų apsauga, išskyrus atvejus, kai toks informacijos atskleidimas nėra pateisinamas viršesniu visuomenės interesu.
- 111 Sprendžiant iš jurisprudencijos, išimčių tvarka, nustatyta Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje, visų pirma jo 2 dalyje, yra grindžiama įvairių interesų, t. y. tokių, kuriems prašomų dokumentų atskleidimas būtų naudingas, ir tokių, kuriems jis keltų grėsmę, pusiausvyrą (2013 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *LPN ir Suomija / Komisija*, C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:738, 42 punktas ir 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Komisija / EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 63 punktas).
- 112 Kadangi tame straipsnyje nustatytais išimtimis yra nukrypstama nuo kuo įmanoma didesnio Sąjungos institucijų dokumentų prieinamumo visuomenei principo, jos turi būti aiškinamos ir taikomos siaurai (2013 m. spalio 17 d. Sprendimo *Taryba / Access Info Europe*, C-280/11 P, EU:C:2013:671, 30 punktas ir 2014 m. liepos 3 d. Sprendimo *Taryba / in't Veld*, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, 48 punktas).

- 113 Vadinasi, norint pagrįsti atsisakymą suteikti galimybę susipažinti su prašomu atskleisti dokumentu, iš principo nepakanka to, kad toks dokumentas būtų susijęs su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalyje minima veikla. Prašymą gavusi institucija iš esmės taip pat privalo paaiškinti, kaip galimybė susipažinti su minėtu dokumentu galėtų konkrečiai ir realiai pakenkti jos nurodytos išimties ar išimčių saugomam interesui (2008 m. liepos 1 d. Sprendimo *Švedija ir Turco / Taryba*, C-39/05 P ir C-52/05 P, EU:C:2008:374, 49 punktas ir 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Komisija / EnBW* C-365/12 P, EU:C:2014:112, 64 punktas). Be to, rizika pakenkti tokiam interesui turi būti pagrįstai nuspėjama, o ne vien hipotetinė (2008 m. liepos 1 d. Sprendimo *Švedija ir Turco / Taryba*, C-39/05 P ir C-52/05 P, EU:C:2008:374, 43 punktas ir 2013 m. spalio 17 d. Sprendimo *Taryba / Access Info Europe*, C-280/11 P, EU:C:2013:671, 31 punktas).
- 114 Tačiau suinteresuotoji institucija gali remtis bendromis prezumpcijomis, kurios taikomos tam tikroms dokumentų kategorijoms, nes bendro pobūdžio svarstymai gali būti taikomi prašymams atskleisti tokio pat pobūdžio dokumentus (2010 m. birželio 29 d. Sprendimo *Komisija / Technische Glaswerke Ilmenau*, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 54 punktas ir 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Komisija / EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 65 punktas).
- 115 Taigi Teisingumo Teismas yra pripažinęs, kad galimybės susipažinti su dokumentais nesuteikimo bendrosios prielaidos egzistuoja, kai dokumentai yra susiję su administracine byla dėl valstybės pagalbos kontrolės procedūros (2010 m. birželio 29 d. Sprendimo *Komisija / Technische Glaswerke Ilmenau*, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 61 punktas), turimi omenyje dokumentai, kuriais per įmonių koncentracijos kontrolės procedūrą Komisija apsikeitė su pranešusiomis šalimis ar trečiaisiais asmenimis (2012 m. birželio 28 d. Sprendimo *Komisija / Éditions Odile Jacob*, C-404/10 P, EU:C:2012:393, 123 punktas ir Sprendimo *Komisija / Agrofert Holding*, C-477/10 P, EU:C:2012:394, 64 punktas), per teismo procesą institucijos pateikti pareiškimai (2010 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Švedija ir kt. / API ir Komisija*, C-514/07 P, C-528/07 P ir C-532/07 P, EU:C:2010:541, 94 punktas), dokumentai, susiję su ikiteisminiu procedūros dėl išipareigojimų nevykdymo etapu (2013 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *LPN ir Suomija / Komisija*, C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:738, 65 punktas), dokumentai, pateikti vienoje byloje dėl SESV 101 straipsnio taikymo procedūros (2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Komisija / EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 93 punktas), ir dokumentai, susiję su vadinamąja „ES Pilot“ procedūra (2017 m. gegužės 11 d. Sprendimo *Švedija / Komisija*, C 562/14 P, EU:C:2017:356, 51 punktas).
- 116 Bendrasis Teismas pripažino, jog esama bendrosios prezumpcijos, susijusios su konkurso dalyvių pasiūlymais, pateikiamais vykstant viešojo pirkimo sutarties sudarymo procedūrai, kai prašymą leisti susipažinti pateikia kitas konkurso dalyvis (2013 m. sausio 29 d. Sprendimo *Cosepuri / EFSA*, T-339/10 ir T-532/10, EU:T:2013:38, 101 punktas), dokumentais, kuriuos pagal 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [SESV 101 ir 102] straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1) 11 straipsnio 4 dalį nacionalinės konkurencijos institucijos teikia Komisijai (2015 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Unión de Almacenistas de Hierros de España / Komisija*, T-623/13, EU:T:2015:268, 64 punktas), keletą atsakymų variantų turintys klausimai, pateikiami per Europos personalo atrankos tarnybos (EPSO) rengiamą bendrąjį konkursą (2015 m. lapkričio 12 d. Sprendimas byloje *Alexandrou / Komisija*, T-515/14 P ir T-516/14 P, EU:T:2015:844, 94 punktas), dokumentai, susiję su Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamu tyrimu (2016 m. gegužės 26 d. Sprendimo *International Management Group / Komisija*, T-110/15, EU:T:2016:322, 44 punktas), ir dokumentai, susiję su procedūra dėl piktnaudžiavimo dominuojančia padėtimi, kuri yra baigta nagrinėti (2017 m. kovo 28 d. Sprendimas *Deutsche Telekom / Komisija*, T-210/15, EU:T:2017:224).
- 117 Taip pat reikėtų pažymėti, kad, kai prašymas leisti susipažinti teikiamas ne dėl vieno, o dėl visų dokumentų, pripažinusi bendrą prezumpciją, kad tam tikro pobūdžio dokumentų atskleidimas iš esmės pakenktų vienam iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje išvardytų interesų, atitinkama institucija gali nagrinėti bendro pobūdžio prašymą ir atitinkamai į jį atsakyti (žr. 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Komisija / EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 68 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 118 Šiuo klausimu primintina, kad, remiantis Teisingumo Teismo jurisprudencija, Komisijos administracinės veiklos atveju nebūtina turėti tokios pačios apimties teisės susipažinti su dokumentais, kokios reikalaujama Sąjungos institucijai vykdant teisėkūros veiklą (šiuo klausimu žr. 2011 m. liepos 21 d. Sprendimo *Švedija / MyTravel ir Komisija*, C-506/08 P, EU:C:2011:496, 87 punktą; 2010 m. birželio 29 d. Sprendimo *Komisija / Technische Glaswerke Ilmenau*, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 60 punktą ir 2010 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Švedija ir kt. / API ir Komisija*, C-514/07 P, C-528/07 P ir C-532/07 P, EU:C:2010:541, 77 punktą).
- 119 Ši ieškinio pagrindą iš esmės galima padalyti į dvi dalis. Pirmą dalį susijusi su tuo, kad Komisija negalėjo remtis išimtimi, susijusia su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje nustatyta tyrimo veiklos apsauga ir su bendrąja dokumento neatskleidimo prezumpcija. Antroji dalis yra susijusi su tuo, kad Komisija suklydo, kai pripažino, kad nebuvo viršesnio viešojo intereso, pateisinančio prašomų dokumentų atskleidimą.
- 120 Dėl pirmos dalies, susijusios su tuo, kad Komisija negalėjo remtis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatyta išimtimi ir bendrąja neatskleidimo prezumpcija, visų pirma ieškovė tvirtina, kad prašomų dokumentų atskleidimu nepažeidžiamas joks „tyrimas“, nes ginčo dalykas yra tik faktiškai nustatytų ir užbaigtų įvykių teisinė galia, t. y. klausimas, ar Prancūzijos ekologijos, darnaus vystymosi ir energetikos ministras turėjo teisę sustabdyti atitinkamų motorinių transporto priemonių registraciją dėl tariamo pavojaus aplinkai.
- 121 Ieškovė teigia, kad Komisija neturėjo teisės remtis bendrąja neatskleidimo prezumpcija, kad galėtų netenkinti jos prašymo suteikti galimybę susipažinti su dokumentais, susijusiais su pagal Pagrindų direktyvos 29 straipsnį pradėta procedūra.
- 122 Šiuo klausimu ji nurodo, kad dėl atsisakymo išduoti prašomus dokumentus, visų pirma, dėl to, kad tyrimo sėkmė priklauso nuo keitimosi informacija, kuris turi vykti diskrecijos ir abipusio pasitikėjimo sąlygomis, ir dėl to, kad, atskleidus šiuos dokumentus, atsirastų galimybė, jog procesui įtaką darys trečiosios šalys, tyrimo laikotarpiu susidaro išimties sritis, kuri nebuvo numatyta Reglamente Nr. 1049/2001.
- 123 Ieškovė priduria, kad ji nesupranta, kodėl, Komisijos nuomone, tuo atveju, jei prašomi dokumentai būtų atskleisti, pagal Pagrindų direktyvos 29 straipsnį pradėto tyrimo tikslas netektų savo esmės. Aplinkybė, kad atitinkamas gamintojas gali susipažinti su dokumentais, susijusiais su byla, pradėta pagal šį straipsnį, pasak ieškovės, priešingai, padėtų siekti šios procedūros tikslo – įgyvendinti bendrą politiką kelių eismo saugumo srityje. Taip pat būtų, jeigu šie dokumentai būtų skelbiami viešai, nes, anot Prancūzijos Respublikos, kuri atsisakė įregistruoti ieškovės gaminamas transporto priemones, buvo daromas poveikis visuomenės interesams saugos ir ekologijos srityje.
- 124 Be to, ieškovė teigia, kad su pažeidimo nagrinėjimo procedūromis susijusi jurisprudencija negali būti taikoma pagal Pagrindų direktyvos 29 straipsnį vykdomai procedūrai. Šiuo klausimu ji nurodo, kad su šia procedūra susiję klausimai skiriasi nuo tų, kurie atsiranda vykdant pažeidimo nagrinėjimo procedūrą. Ji taip pat teigia, kad, pradėjus Pagrindų direktyvos 29 straipsnyje numatytą procedūrą, nebūtinai turi būti vykdoma pažeidimo nagrinėjimo procedūra, todėl tai nėra pažeidimo nagrinėjimo procedūros „ikiteisminė procedūra“. Ji priduria, kad pagal Pagrindų direktyvos 29 straipsnį vykdoma procedūra yra iš esmės kitokia nei pažeidimo nagrinėjimo procedūra, nes į ją įtraukiami kiti asmenys, ja siekiama kitų tikslų ir jai taikomos specialios taisyklės. Visų pirma, šios bylos šalys yra ne tik Komisija ir valstybė narė, kuri, kaip teigiama, pažeidė Sąjungos teisę, bet ir valstybė narė, kuri pritaikė apsaugos priemonę, ir atitinkamas automobilių gamintojas (šiuo atveju tai ieškovė). Taigi, ieškovės teigimu, vien galimybės, kad po to, kai įvykdoma procedūra pagal Pagrindų direktyvos 29 straipsnį, būtų vykdoma pažeidimo nagrinėjimo procedūra, nepakanka, kad būtų atsisakoma suteikti galimybę susipažinti su prašomais dokumentais. Komisija atsisakė leisti susipažinti su šiais dokumentais dar prieš sužinodama, ar tenkinamos Pagrindų direktyvos 29 straipsnio 1 dalyje nustatytos sąlygos.

- 125 Galiausiai ieškovė tvirtina, kad dokumentų, susijusių su pagal Pagrindų direktyvos 29 straipsnį vykdoma procedūra, atveju nėra įvykdytos bendrosios neatskleidimo prezumpcijos taikymo sąlygos. Ieškovė pripažįsta, kad jos prašymas leisti susipažinti buvo susijęs su visais dokumentais, tačiau pažymi, jog tie dokumentai labai skirtingo pobūdžio. Be to, šioje byloje nėra įvykdytos bendrosios neatskleidimo prezumpcijos pripažinimo sąlygos, nes Pagrindų direktyvoje nėra jokių procesinių taisyklių, reglamentuojančių galimybę susipažinti su dokumentais.
- 126 Trečia, ieškovė teigia, kad Komisija negalėjo remtis bendrąja su „ES Pilot“ procedūra susijusių dokumentų neatskleidimo prezumpcija. Paklausta apie 2017 m. gegužės 11 d. Sprendimo *Švedija / Komisija* (C-562/14 P, EU:C:2017:356) padarinius šiam ieškinio pagrindui, ieškovė atsižvelgė į aplinkybę, kad Teisingumo Teismas yra patvirtinęs, jog neatskleidimo prezumpcija galima remtis vertinant dokumentus, susijusius su „ES Pilot“ procedūra. Tačiau ji priminė, kad jos paraiška dėl galimybės susipažinti su dokumentais yra susijusi ne su „ES Pilot“ procedūros dokumentais, o su dokumentais, susijusiais su atskira administracine procedūra, t. y. procedūra, pradėta pagal Pagrindų direktyvos 29 straipsnį, kuriai konfidencialumo prezumpcija netaikoma. Ieškovė taip pat nurodė, kad šių dviejų procedūrų dokumentai galėjo būti iš dalies identiški, tačiau ji nemano, kad visi pagal Pagrindų direktyvos 29 straipsnį pradėtos procedūros dokumentai irgi buvo įtraukti į „ES Pilot“ procedūros 5160/11 dokumentų bylą. Tačiau tai yra *sine qua non* sąlyga, kad šiems dokumentams galėtų būti taikoma konfidencialumo prezumpcija, taikoma su „ES Pilot“ procedūra susijusiems dokumentams.
- 127 Komisija atsako, kad, pirma, ji turėjo teisę dokumentų, susijusių su pagal Pagrindų direktyvos 29 straipsnį pradėta procedūra, atžvilgiu taikyti bendrąją neatskleidimo prezumpciją. Ji teigia, kad tarp šios procedūros ir lygiagrečios „ES Pilot“ procedūros 5160/11 egzistuoja glaudus funkcinis ryšys, kuris atsirado anksčiau, nei pradėta pažeidimo nagrinėjimo procedūra prieš Vokietijos Federacinę Respubliką. Viena iš priemonių, kurią Komisija gali taikyti vadovaudamasi Pagrindų direktyvos 29 straipsnio 4 dalimi, iš tikrųjų yra pažeidimo nagrinėjimo procedūra. Be to, Komisija teigia, kad, nepaisant šio funkcinio ryšio, pagal Pagrindų direktyvos 29 straipsnį pradėtai procedūrai gali būti taikoma bendroji neatskleidimo prezumpcija. Kadangi tame straipsnyje nustatytoje procedūroje nėra numatyta galimybė dalyvauti kitoms šalims, išskyrus būtinas konsultacijas, ir visų pirma nėra suteikta teisė susipažinti su bylos medžiaga, iš tikrųjų reikėtų šią prezumpciją pripažinti. Be to, Komisijos teigimu, prašomų dokumentų atskleidimas pakenktų šio tyrimo tikslams. Šiuo atžvilgiu ji primena ginčijamame sprendime išdėstytus argumentus.
- 128 Antra, Komisija, remdamasi 2014 m. rugsėjo 25 d. Sprendimu *Spirlea / Komisija* (T-306/12, EU:T:2014:816, 19, 22 ir 39 punktai), kuris buvo patvirtintas 2017 m. gegužės 11 d. Sprendimu *Švedija / Komisija* (C-562/14 P, EU:C:2017:356), kad dokumentų, susijusių su „ES Pilot“ procedūra, atžvilgiu ji galėjo remtis bendrąja neatskleidimo prezumpcija. Be to, ji teigia, kad prezumpcija gali būti taikoma visiems dokumentams, kai jie yra susiję su viena procedūra, kaip buvo šiuo atveju. Galiausiai, Komisija primena, kad ginčijamo sprendimo priėmimo dieną „ES Pilot“ procedūra jau buvo pradėta ir kad, priešingai, nei teigia ieškovė, konfidencialumo prezumpcija egzistuoja net ir tuo atveju, jei ginčijamo sprendimo priėmimo dieną pažeidimo nagrinėjimo procedūra dar nebuvo nepradėta. Atsakydama į Teisingumo Teismo klausimus, Komisija pabrėžė, kad visi pagal Pagrindų direktyvos 29 straipsnį pradėtos procedūros dokumentai yra tyrimo „ES Pilot“ 5160/11 dalis ir kad aplinkybė, jog šie dokumentai nebuvo „fiziškai įtraukti“ į „ES Pilot“ procedūros bylą, yra suderinama su šiuo teiginiu.
- 129 Tiek, kiek ieškovė tvirtina, kad prašomų dokumentų atskleidimas nepažeidžia jokio „tyrimo“, nes ginčas yra susijęs tik su teisine galia, kuri turėtų būti priskirta iš tikrųjų įvykusiems ir pasibaigusiems įvykiams, visų pirma reikia patikrinti, ar pagal Pagrindų direktyvos 29 straipsnį pradėta procedūra gali būti laikoma tyrimu, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečiąją įtrauką.

- 130 Šiuo klausimu reikėtų pažymėti, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje vartojama sąvoka „tyrimas“ yra savarankiška Sąjungos teisės sąvoka, kuri turi būti aiškinama, be kita ko, atsižvelgiant į jos įprastą reikšmę ir į jos vartojimo kontekstą (2017 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *Prancūzija / Schlyter* (C-331/15 P, EU:C:2017:639, 45 punktas).
- 131 Teisingumo Teismas nusprendė, kad, nesant būtinybės išsamiai apibrėžti sąvoką „tyrimai“, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečiąją įtrauką, reikėjo manyti, kad tyrimo veikla yra Komisijos nustatytos struktūros ir formos procedūra, kurios tikslas – rinkti ir analizuoti informaciją, kad ši institucija galėtų užimti tam tikrą poziciją, vykdydama savo funkcijas, numatytas ES sutartyje ir SESV (2017 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *Prancūzija / Schlyter* (C-331/15 P, EU:C:2017:639, 46 punktas).
- 132 Teisingumo Teismas nurodė, kad šia procedūra nebūtinai turi būti siekiama nustatyti pažeidimą ar nusižengimą arba dėl jo persekioti. Sąvoka „tyrimas“ taip pat gali apimti Komisijos veiklą, kuria siekiama nustatyti faktus, kad būtų galima įvertinti tam tikrą situaciją (2017 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *Prancūzija / Schlyter* (C-331/15 P, EU:C:2017:639, 47 punktas).
- 133 Šiuo atveju iš pradžių reikia pažymėti, kad Pagrindų direktyvos 29 straipsnio 1–4 dalyse yra įtvirtinta procedūrinių aspektų seka, pirma, susijusi su valstybės narės įteiktu sprendimu atsisakyti registruoti naujas transporto priemonės, sistemas, komponentus ar atskirus techninius mazgus, keliančius didelį pavojų kelių eismo saugumui arba labai kenkiančius aplinkai ar visuomenės sveikatai, arba leisti parduoti arba savo teritorijoje pradėti eksploatuoti tokias transporto priemonės, sudėtines dalis ar atskirus techninius mazgus, antra, susijusi su Komisijos konsultacijomis su suinteresuotaisiais subjektais ir, trečia, su galimybe, kad Komisija ims taikyti tinkamas priemones. Todėl reikia konstatuoti, kad pagal Pagrindų direktyvos 29 straipsnį vykdoma procedūra yra struktūrizuota ir formalizuota procedūra.
- 134 Be to, iš bylos medžiagos matyti, kad pagal Pagrindų direktyvos 29 straipsnio 1 dalį valstybės narės ne tik pateikia Komisijai sprendimą atsisakyti įregistruoti transporto priemonės arba leisti jos teritorijoje parduoti ar pradėti eksploatuoti savo transporto priemonės, komponentus ar atskirus techninius mazgus, bet ir, visų pirma, nurodo, ar to atsisakymo priežastis yra taikytinų norminių aktų trūkumai, ar neteisingas atitinkamų reikalavimų taikymas. Be to, Pagrindų direktyvos 29 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad Komisija konsultuojasi su suinteresuotaisiais šalimis, kad galėtų parengti sprendimą. Aišku, jog tam, kad būtų parengtas šis sprendimas, reikia atlikti preliminarį Komisijos turimos informacijos analizę. Todėl reikia konstatuoti, kad Pagrindų direktyvos 29 straipsnyje nustatytos procedūros tikslas yra rinkti ir analizuoti informaciją.
- 135 Galiausiai, pagal Pagrindų direktyvos 29 straipsnio 2 dalį Komisija priima sprendimą, kuriame įvardija savo teisinę poziciją dėl atsisakymo įregistruoti ar suteikti leidimą, apie kurį pranešė valstybė narė, suderinamumo su, be kita ko, laisvu prekių judėjimu vidaus rinkoje. Todėl reikia konstatuoti, kad Pagrindų direktyvos 29 straipsnyje numatyta procedūra siekiama, kad Komisija, vykdydama savo funkcijas, numatytas ES sutartyje ir SESV, turėtų galimybę suformuluoti tam tikrą poziciją.
- 136 Atsižvelgiant į visa, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, kad Pagrindų direktyvos 29 straipsnyje nustatyta procedūra yra tyrimas, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečiąją įtrauką.
- 137 Taigi reikia nustatyti, ar Komisija teisėtai rėmėsi bendrąja neatskleidimo prezumpcija, atsisakydama suteikti galimybę susipažinti su dokumentais, susijusiais su Pagrindų direktyvos 29 straipsnyje nustatyta procedūra.
- 138 Viena vertus, iš šio sprendimo 115 ir 116 punktuose cituotos jurisprudencijos aiškėja, jog tam, kad bendrąja prezumpcija būtų galima pagrįstai remtis prieš asmenį, kuris, remdamasis Reglamentu Nr. 1049/2001, prašo leisti susipažinti su dokumentais, būtina, kad dokumentai, su kuriais prašoma

leisti susipažinti, būtų priskirti tai pačiai dokumentų kategorijai arba būtų to paties pobūdžio (šiuo klausimu žr. 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Komisija / EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 65 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 139 Kita vertus, iš šios jurisprudencijos matyti, kad bendrųjų prezumpcijų taikymą iš esmės lemia būtinybė užtikrinti gerą nagrinėjamų procedūrų veikimą ir garantuoti, kad nebus pakenkta jų tikslams. Taigi bendrosios prezumpcijos pripažinimas gali būti grindžiamas tuo, kad galimybė susipažinti su tam tikrų procedūrų dokumentais yra nesuderinama su sklandžia šių procedūrų eiga ir kelia grėsmę, kad joms bus pakenkta, turint omenyje, kad, taikant bendrąsias prezumpcijas, galima išsaugoti vientisą procedūros eigą ir apriboti trečiųjų šalių kišimąsi (šiuo klausimu žr. 2014 m. rugsėjo 25 d. Sprendimo *Spirlea / Komisija*, T-306/12, EU:T:2014:816, 57 ir 58 punktus ir generalinio advokato M. Wathelet išvados sujungtose bylose *LPN ir Suomija / Komisija*, C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:528, 66, 68, 74 ir 76 punktus).
- 140 Vienas iš kriterijų, kuriais galima pateisinti bendrosios prezumpcijos pripažinimą, yra specialių taisyklių, numatytų teisės akte, susijusiam su Sąjungos institucijoje vykstančia procedūra, dėl kurios buvo priimti prašomi dokumentai, taikymas (šiuo klausimu žr. 2015 m. birželio 11 d. Sprendimo *McCullough / Cedefop*, T-496/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:374, 91 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir generalinio advokato P. Cruz Villalón išvados byloje *Taryba / Access Info Europe*, C-280/11 P, EU:C:2013:325, 75 punktą).
- 141 Nagrinėjamoje byloje iš pradžių reikia nustatyti, ar prašomi dokumentai yra tos pačios kategorijos arba tokio paties pobūdžio. Šiuo klausimu pakanka pažymėti, jog neginčijama, kad šie dokumentai yra vienos ir tos pačios administracinės bylos, t. y. pagal Pagrindų direktyvos 29 straipsnį pradėtos procedūros dalis, ir dėl to visi yra priskirti vienai ir tai pačiai kategorijai (šiuo klausimu žr. 2015 m. liepos 16 d. Sprendimo *ClientEarth / Komisija* (C-612/13 P, EU:C:2015:486, 74 ir 78 punktus).
- 142 Po to reikia nustatyti, ar pagrindais, kuriais Komisija rėmėsi ginčijamame sprendime, atsisakydama leisti susipažinti su dokumentais, susijusiais su pagal Pagrindų direktyvos 29 straipsnį vykdoma procedūra, būtų galima pagrįsti naujos bendrosios neatskleidimo prezumpcijos pripažinimą.
- 143 Šiuo klausimu reikia priminti, kad ginčijamame sprendime Komisija, remdamasi 2010 m. birželio 29 d. Sprendimu *Komisija / Technische Glaswerke Ilmenau* (C-139/07 P, EU:C:2010:376), pabrėžė, kad nei Reglamente Nr. 1049/2001, nei Pagrindų direktyvoje nėra nuostatų, kuriose būtų aiškiai nustatyta, kad vienas iš šių aktų turi pirmumą prieš kitą, ir kad dėl to buvo būtina užtikrinti nuoseklų visų šių aktų taikymą, kad jie derėtų vienas su kitu ir kad šiuos aktus būtų galima nuosekliai įgyvendinti.
- 144 Komisija taip pat nurodė, kad tyrimų, kurie atliekami gavus Pagrindų direktyvos 29 straipsniu grindžiamą pranešimą, pradžia ir vykdymas yra jos administracinių funkcijų dalis ir kad dėl Reglamento Nr. 1049/2001 taikymo ši nuostata neturėtų netekti veiksmingumo.
- 145 Komisija taip pat nurodė, kad, pirma, šešis dokumentus, kurie yra pagal Pagrindų direktyvos 29 straipsnį pradėto tyrimo bylos medžiagos dalis, sudaro valstybių narių atsakymai, pateikti per konsultacijas, kurias ji pradėjo atlikdama šį tyrimą. Ji pažymėjo, kad į šią bylos medžiagą taip pat buvo įtraukti 45 elektroniniai laiški, kuriais buvo pasikeista su valstybėmis narėmis. Komisija išreiškė nuomonę, jog tam, kad jos tyrimas būtų sėkmingas, labai svarbu, kad jis vyktų užtikrinant diskretiškumo ir savitarpio pasitikėjimo atmosferą, kurioje sudaromos palankios sąlygos jai ir valstybėms narėms keistis informacija ir nuomonėmis. Ji pridūrė, kad, neužtikrinus tokio konfidencialumo, valstybės narės nenoriai laisvai reikštų savo nuomonę dėl to, ar yra vadovaujamosi Pagrindų direktyvos nuostatomis, ar jų nepaisoma.
- 146 Antra, Komisija nurodė, kad pagal Pagrindų direktyvos 29 straipsnį pradėto tyrimo bylos medžiagoje buvo daug dokumentų, kurių tekstą sudaro jos vidaus tarnybų, ypač įvairių generalinių direktoratų ir Komisijos teisės tarnybos, keitimasis nuomonėmis, vykęs per preliminarų svarstymą, susijusį su

vykdomu tyrimu, susijusiu su Pagrindų direktyvos taikymu Prancūzijos Respublikoje ir Vokietijos Federacinėje Respublikoje. Ji taip pat pažymėjo, kad tam tikri dokumentai buvo elektroniniai laišakai, kuriais buvo pasikeista su privačiomis įmonėmis. Komisija pabrėžė, kad dėl bet kokio per ankstyvo šio preliminaraus pasikeitimo nuomonėmis išplatavimo į tyrimo procedūrą neteisėtai įsikištų trečiosios šalys, ir tas kišimasis būtų grindžiamas nepagrįstais teiginiais arba nuomonėmis, todėl būtų pakenkta tyrimo spartai ir veiksmingumui. Dėl šių dokumentų išplatavimo būtų susilpnintas valstybių narių pasitikėjimas tyrimo procedūros objektyvumu, nešališkumu ir konfidencialumu, taigi ir sumažintas valstybių narių pasiryžimas pasibaigus tyrimui konstruktyviai prisidėti prie veiksmingos tyrimo išvadų stebėsenos.

- 147 Taigi, išplatinus prašomus dokumentus, pasak Komisijos, būtų suabejota Pagrindų direktyvos 29 straipsnyje įrašytos apsaugos priemonės taikymo nuostatos poveikio naudingumu, visų pirma tomis aplinkybėmis atliekamų tyrimų tikslu – nustatyti, ar atitinkama valstybė narė teisėtai taikė šią sąlygą, ir užtikrinti aukšto lygio kelių eismo saugą, sveikatą ir aplinkos apsaugą.
- 148 Taigi Komisija padarė išvadą, kad prašomiems dokumentams, kurie visi yra pagal Pagrindų direktyvos 29 straipsnį pradėto tyrimo administracinės bylos medžiagos dalis, taikoma bendroji neatskleidimo prezumpcija, grindžiama Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje nustatyta tyrimų apsauga.
- 149 Kiek jis susijęs su motyvu, kurį Komisija pateikė ginčijamame sprendime, taikyti bendrąją prašomų dokumentų neatskleidimo prezumpciją, ir kuris susijęs su būtinybe užtikrinti vienodą Reglamento Nr. 1049/2001 ir Pagrindų direktyvos taikymą, reikėtų pažymėti, kad ginčijamame sprendime Komisija nenurodė, kokio šių dviejų tekstų nesuderinamumo siekta išvengti taikant bendrąją neatskleidimo prezumpciją.
- 150 Taip pat reikėtų priminti, kad 2010 m. birželio 29 d. Sprendime *Komisija / Technische Glaswerke Ilmenau* (C-139/07 P, EU:C:2010:376), kuriuo Komisija rėmėsi nagrinėjamu atveju, Teisingumo Teismas pripažino bendrąją prezumpciją neatskleisti dokumentų, susijusių su valstybės pagalbos kontrolės procedūra. Priminę, kad 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias [SESV 108] straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, 1999, p. 1), 6 straipsnio 2 dalyje yra nurodyta, jog pastabos, kurias Komisija gavo vykstant tokiai peržiūros procedūrai, buvo perduotos atitinkamai valstybei narei, o ši vėliau turėjo galimybę atsakyti į šias pastabas per nustatytą laikotarpį, Teisingumo Teismas nurodė, kad iš Reglamento Nr. 659/1999 matyti, jog suinteresuotosios šalys, išskyrus už suteiktą pagalbą atsakingą valstybę narę, vykstant valstybės pagalbos kontrolės procedūrai neturėjo teisės susipažinti su Komisijos administracinės bylos dokumentais, todėl, jeigu šie suinteresuotieji asmenys galėjo pasiekti, kad, vadovaujantis Reglamentu Nr. 1049/2001, jiems būtų suteikta galimybė susipažinti su Komisijos administracinės bylos dokumentais, kiltų abejonių dėl valstybės pagalbos kontrolės tvarkos (2010 m. birželio 29 d. Sprendimo *Komisija / Technische Glaswerke Ilmenau*, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 57 ir 58 punktai).
- 151 Tačiau, kitaip nei Reglamente Nr. 659/1999, Pagrindų direktyvoje nėra nuostatos, kad valstybė (-ės) narė (-ės), kuriai (-ioms) taikoma Pagrindų direktyvos 29 straipsnyje nustatyta procedūra, turi galimybę susipažinti su tos procedūros administracinės bylos medžiaga, o iš to galima spręsti, kad kitos šalys, kurioms taikoma ši procedūra, tokios teisės neturi. Be to, Pagrindų direktyvos 29 straipsnio 2 dalis, kuri yra susijusi su konsultacijomis su suinteresuotais asmenimis pagal tame straipsnyje nustatytą procedūrą, o ne su galimybe susipažinti su tos procedūros dokumentais, negali būti aiškinama kaip nuostata, kuria, priešingai, nei, atrodo, teigia ieškovė, yra reglamentuojamas ribotas Komisijos bylos dokumentų naudojimas.
- 152 Taigi Pagrindų direktyvoje nėra jokios taisyklės, kuria būtų nustatytos konkrečios sąlygos, kuriomis, vykstant Pagrindų direktyvos 29 straipsnyje nustatytai procedūrai, būtų leidžiama susipažinti su Komisijos administracinės bylos dokumentais.

- 153 Todėl motyvai, kuriuos Komisija išdėstė ginčijamame sprendime taikydama bendrąją prašomų dokumentų neatskleidimo prezumpciją, grindžiami būtinybe užtikrinti nuoseklų Reglamento Nr. 1049/2001, Pagrindų direktyvos ir 2010 m. birželio 29 d. Sprendimo *Komisija / Technische Glaswerke Ilmenau* (C-139/07 P, EU:C:2010:376) taikymą, šiuo atveju nėra įtikinami.
- 154 Tiesa, aplinkybė, jog nėra jokių teisinių nuostatų, konkrečiai reglamentuojančių susipažinimo su prašomais dokumentais sąlygas, savaime nėra pakankama, kad būtų galima pagrįstai atmesti bet kokią galimybę pripažinti, kad egzistuoja bendroji prezumpcija, kuria remiantis galimybė susipažinti su prašomais dokumentais gali būti nesuteikta (šiuo klausimu žr. 2016 m. gegužės 26 d. Sprendimo *International Management Group / Komisija*, T-110/15, EU:T:2016:322, 31 punktą).
- 155 Tačiau, kadangi galimybe remtis bendrosiomis prezumpcijomis ne tik grindžiamas pamatinis skaidrumo principas, įtvirtintas ES sutarties 11 straipsnyje, SESV 15 straipsnyje ir Reglamente Nr. 1049/2001, bet ir būtina ribojama praktinė galimybė susipažinti su nagrinėjamais dokumentais, tokių prezumpcijų naudojimas turi būti grindžiamas svariomis ir įtikinamomis priežastimis (šiuo klausimu žr. generalinio advokato A. La Pergola išvados sujungtose bylose *LPN ir Suomija / Komisija*, C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:528, 57 punktą).
- 156 Taigi, tam, kad galėtų bendrąją prašomų dokumentų neatskleidimo prezumpcija remtis prieš ieškovę, Komisija turėjo paaiškinti, kodėl ši prezumpcija buvo būtina siekiant užtikrinti tinkamą šios bylos, t. y. pagal Pagrindų direktyvos 29 straipsnį pradėtos procedūros, nagrinėjimą ir šios procedūros įgyvendinimą.
- 157 Be to, dėl priežasčių, susijusių su būtinybe užtikrinti vienodą Reglamento Nr. 1049/2001, Pagrindų direktyvos ir 2010 m. birželio 29 d. Sprendimo *Komisija / Technische Glaswerke Ilmenau* (C-139/07 P, EU:C:2010:376) nuostatų, kurios šiuo atveju nėra įtikinamos, taikymą, Komisija, taikydama bendrąją prašomų dokumentų neatskleidimo prezumpciją, iš esmės nurodė, kad santykiuose su valstybėmis narėmis reikia užtikrinti diskretiškumą ir savitarpio pasitikėjimą ir vengti trečiųjų šalių kišimosi į atliekamą tyrimą.
- 158 Tenka konstatuoti, kad šie motyvai galioja bet kokiai dėl valstybės narės pradėtai tyrimo procedūrai.
- 159 Prielaida, kad bendroji neatskleidimo prezumpcija galėtų būti taikoma dėl tokių priežasčių, prieštarautų jurisprudencijai, pagal kurią prezumpcijos turi būti aiškinamos ir taikomos siaurai, nes jos sudaro atitinkamos institucijos pareigos atlikti konkretų ir individualų kiekvieno prašyme leisti susipažinti nurodyto dokumento tyrimą ir, bendresne prasme, laikytis principo suteikti kuo platesnes galimybes susipažinti su Sąjungos institucijų turimais dokumentais išimtį (šiuo klausimu žr. 2015 m. liepos 16 d. Sprendimo *ClientEarth / Komisija* (C-612/13 P, EU:C:2015:486, 81 punktą).
- 160 Be to, reikia pridurti, kad, kiek tai susiję su 29 elektroniniais laiškais, kuriais Komisija pasikeitė su juridiniais asmenimis vykstant Pagrindų direktyvos 29 straipsnyje nustatyta procedūrai, akivaizdu, kad Komisijos išdėstytais motyvais, kurių pagrindu daroma prielaida, kad jų atskleidimas pakenktų pagal Pagrindų direktyvos 29 straipsnį pradėto tyrimo tikslui, nėra svarbūs. Iš tikrųjų, iš ginčijamo sprendimo sunku suprasti, kaip šio susirašinėjimo atskleidimas galėtų pakenkti valstybių narių pasitikėjimui Komisijos atlikto tyrimo objektyvumu ir nešališkumu arba sukelti pavojų, kad į tą tyrimą nepagrįstai įsikiš tretieji asmenys.
- 161 Taikant Procedūros reglamento 91 straipsnio c dalyje nurodytas tyrimo priemones, Komisija buvo įpareigota pateikti visų 29 elektroninių laiškų kopijas.
- 162 Šiuose elektroniniuose laiškuose minėti juridiniai asmenys išreiškė savo požiūrį į ieškovės gaminamų transporto priemonių oro kondicionavimo sistemose naudojamą aušalą R1234yf. Iš šių 28 elektroninių laiškų (vienas iš 29 elektroninių laiškų iš tikrųjų yra Komisijos vidaus elektroninio pašto pranešimas, ir ji pati tai nurodė prie šių dokumentų kopijos pridėtame rašte) nematyti, kad, paskelbus tam tikrų

juridinių asmenų nuomonę dėl aušalo R1234yf, būtų pakenkta valstybių narių pasitikėjimui tyrimo procedūros objektyvumu, nešališkumu ir konfidencialumu ir iškiltų trečiųjų asmenų nepagrįsto kišimosi į tyrimo procedūrą grėsmė. Be to, nors prie vieno iš šių elektroninių laiškų pridėtame dokumente pateikiama KBA ataskaita dėl aušalo R1234yf ir nors daugelyje elektroninių laiškų yra atkurtas tos ataskaitos turinys, jis yra atskleistas trečiųjų asmenų ir skelbiamas KBA interneto svetainėje. Todėl nereikia manyti, kad, atskleidus šiuos elektrinius laiškus, būtų sumažintas nacionalinės valdžios institucijos pasitikėjimas.

- 163 Todėl Komisijos nurodyti motyvai, pagal kuriuos turėtų būti taikoma bendroji su pagal Pagrindų direktyvos 29 straipsnį vykdoma procedūra susijusių dokumentų neatskleidimo prezumpcija, nėra svarbūs Komisijai keičiantis informacija su juridiniais asmenimis ir nėra nei tvirti, nei įtikinami kalbant apie Komisijos nustatytus kitų kategorijų dokumentus.
- 164 Todėl Komisija, atsižvelgdama į priežastis, kurias ji nurodė ginčijamame sprendime, negalėjo taikyti bendrosios prašomų dokumentų neatskleidimo prezumpcijos.
- 165 Šios išvados nepaneigia Komisijos argumentas, kad egzistuoja glaudus funkcinis ryšys tarp procedūros „ES Pilot“ 5160/11 ir pagal Pagrindų direktyvos 29 straipsnį vykdomos procedūros.
- 166 Šiuo klausimu visų pirma reikia pažymėti, kad Komisija, atsakydama į Bendrojo Teismo raštu pateiktus klausimus, darė prielaidą, kad prašomi dokumentai nebuvo įtraukti į „ES Pilot“ 5160/11 bylą. Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad aplinkybė, jog dokumentai buvo įtraukti į administracinės procedūros bylos medžiagą, yra lemiamas, kad būtų galima daryti išvadą, jog šie dokumentai buvo susiję su ta procedūra (šiuo klausimu žr. 2015 m. liepos 16 d. Sprendimo *ClientEarth / Komisija*, C-612/13 P, EU:C:2015:486, 76 punktą). Todėl ieškovė teisingai tvirtina, kad Komisija negali remtis bendrąja neatskleidimo prezumpcija, taikoma dokumentams, susijusiems su „ES Pilot“ procedūra, kurią Teisingumo Teismas pripažino 2014 m. rugsėjo 25 d. Sprendime *Spirlea / Komisija* (T-306/12, EU:T:2014:816, 19, 22 ir 39 punktai), patvirtintame 2017 m. gegužės 11 d. Sprendimu *Švedija / Komisija* (C-562/14 P, EU:C:2017:356).
- 167 Be to, iš tiesų nagrinėjamu atveju Prancūzijos Respublika savo atsisakymą įregistruoti transporto priemonės grindė tuo, kad Vokietijos valdžios institucijų atliktas tų transporto priemonių EB tipo patvirtinimo pratęsimas neatitinka Direktyvos dėl oro kondicionavimo sistemų. Vis dėlto atsisakymas gali būti pateisinamas kitomis priežastimis, o ne vien tuo, kad už transporto priemonių tipo patvirtinimą atsakingos nacionalinės institucijos nesilaikė taikytinų teisės aktų. Taigi, kaip aiškėja iš Pagrindų direktyvos 29 straipsnio 1 dalies antro sakinio pirmos įtraukos, šis atsisakymas gali būti grindžiamas taikytinų norminių aktų spragomis. Šiuo atveju nėra sąsajos tarp pagal Pagrindų direktyvos 29 straipsnį pradėtos procedūros ir „ES Pilot“ procedūros.
- 168 Be to, šiuo atveju pagal Pagrindų direktyvos 29 straipsnio 1 dalį pradėta procedūra nėra prieš Vokietijos Federacinę Respubliką pradėtos pažeidimo nagrinėjimo procedūros pirminis etapas, nes tą pirminį etapą atitinka „ES Pilot“ procedūra 5160/11.
- 169 Galiausiai, reikėtų pažymėti, kad, siekdamas pagrįsti bendrą požiūrį į „ES Pilot“ procedūras ir pagal SESV 258 straipsnį vykdomą pažeidimo nagrinėjimo procedūrą, Teisingumo Teismas 2014 m. rugsėjo 25 d. Sprendime *Spirlea / Komisija* (T-306/12, EU:T:2014:816, 61 punktas) pažymėjo, kad „ES Pilot“ procedūra, kaip ir pažeidimo nagrinėjimo procedūros ikiteisminis etapas, yra dvišalė, t. y. vyksta tarp Komisijos ir atitinkamos valstybės narės, nepaisant to, kad ji gali būti pradėta remiantis skundu, nes bet kuriuo atveju skundo pateikėjas neturi teisės dalyvauti tolesnėje pažeidimo nagrinėjimo procedūroje. Priešingai nei „ES Pilot“ procedūra ar pažeidimo nagrinėjimo procedūra, pagal Pagrindų direktyvos 29 straipsnį vykdoma procedūra nėra dvišalė procedūra tarp Komisijos ir atitinkamos valstybės narės. Pagrindų direktyvos 29 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad Komisija per trumpiausią

laiką pasikonsultuoja su atitinkamomis šalimis, siekdama parengti sprendimą. Iš šios nuostatos matyti, kad gamintojas, kaip suinteresuotoji šalis, turi teisę, kad su juo būtų konsultuojamasi, taigi, priešingai nei galimas skundo pateikėjas pažeidimo nagrinėjimo procedūros atveju, jis toje procedūroje dalyvauja.

- 170 Be to, reikėtų priminti, kad šioje byloje Komisija, siekdama gauti informaciją, kuri, jos nuomone, yra naudinga ar būtina jos tyrimui atlikti, konsultavosi tiek su kitomis valstybėmis narėmis, tiek su juridiniais asmenimis. Taigi toks konsultavimasis yra aspektas, aiškiai atskiriantis šiuo atveju Komisijos vykdomą pažeidimo nagrinėjimo procedūrą ir „ES Pilot“ procedūrą. Bet kuriuo atveju, atsižvelgiant į asmenų, su kuriais konsultavosi Komisija, įvairovę, negalima daryti prielaidos, kad visai informacijai, jos gautai vykdant šias konsultacijas, yra taikoma išimtis, susijusi su patikrinimais, tyrimais ir auditu.
- 171 Todėl nėra tikslinga pagal analogiją taikyti su „ES Pilot“ procedūromis ir pažeidimo nagrinėjimo procedūra susijusios jurisprudencijos.
- 172 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad reikia patenkinti ieškinio trečiojo pagrindo pirmą dalį ir dėl to panaikinti ginčijamą sprendimą, todėl nėra reikalo nagrinėti trečiojo pagrindo antros dalies ir ketvirtojo pagrindo ir pareikšti nuomonę dėl prašymo taikyti proceso organizavimo priemonę, kaip ieškovė prašė savo 2018 m. birželio 8 d. rašte.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 173 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Europos Komisija pralaimėjo bylą, ji turi padengti savo bylinėjimosi išlaidas ir ieškovės patirtas bylinėjimosi išlaidas pagal pastarosios pateiktus reikalavimus.
- 174 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį į bylą įstojusios institucijos turi pačios padengti savo bylinėjimosi išlaidas. Todėl Taryba ir Parlamentas padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (penktoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2013 m. gruodžio 13 d. Komisijos sprendimą *Ares* (2013) 3715941, kuriuo buvo atmestas ieškovės prašymas leisti susipažinti su dokumentais, susijusiais su procedūra, kurią pagal 2007 m. rugsėjo 5 d. Direktyvos 2007/46/EB, nustatančios motorinių transporto priemonių ir jų priekabų bei tokioms transporto priemonėms skirtų sistemų, sudėtinių dalių ir atskirų techninių mazgų patvirtinimo pagrindus („Pagrindų direktyvos“), 29 straipsnį pradėjo Prancūzijos Respublika.**
- 2. Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir *Daimler* nurodytas bylinėjimosi išlaidas.**
- 3. Europos Sąjungos Taryba ir Europos Parlamentas padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Gratsias

Dittrich

Xuereb

Paskelbtas 2018 m. spalio 4 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.